

Hallituksen esitys Eduskunnalle 89. Kansainvälisen työkonferenssin hyväksymän maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskevan yleissopimuksen hyväksymisestä sekä laiksi yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleiskokous, Kansainvälinen työkonferenssi hyväksyi vuonna 2001 maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskevan yleissopimuksen sekä siihen liittyvän suosituksen.

Maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskeva yleissopimus koskee maatalousyrityksissä tehtäviä maa- ja metsätalouteen liittyviä töitä. Sen tarkoituksena on maatalouden työpaikkojen turvallisuuden tason varmistaminen sellaiseksi, ettei työntekijöiden terveys tai turvallisuus vaarannu missään työn tekemisen vaiheessa. Yleissopimuksen keskeisen sisällön muodostaa jäsenvaltioille asetettu velvoite maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskevan kansallisen toimintaohjelman laatimisesta ja sen toteuttamiskeinojen kirjaamisesta kansallisiin lakeihin. Lisäksi siinä on määräyksiä, jotka koskevat työnantajan velvollisuuksia ja vastuuta työpaikan turvallisuuden suhteen, työntekijöiden oikeutta saada tietoa ja tulla kuulluiksi kysymyksissä, jotka liittyvät työn turvallisuuteen ja työsuojeluun, nuorten työntekijöiden vähimmäisikää ja vaarallista työtä, nais-työntekijöiden sekä tilapäisten ja kausityöntekijöiden suojelemista sekä työntekijöiden sosiaaliturvaa ja työaika. Edelleen sopimuksessa on määräyksiä, jotka koskevat koneiden ja laitteiden turvallisuutta, tavaroiden käsittelyä ja kuljetuksia, kemikaalien ja eläinten käsittelyä sekä biologisilta riskeiltä suojau-

tumista, rakentamista sekä työntekijöille tarkoitettuja sosiaalitiloja ja majoitusta.

Yleissopimusta täydentää suositus, jonka tavoitteisiin kuuluu myös se, että yleissopimuksen tasoinen suoja ulotettaisiin itsenäisiin, omaa työtään tekeviin maatalousyrittäjiin.

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi yleissopimuksen ja lain yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta. Suomen lainsäädäntö vastaa yleissopimuksen vaatimuksia eikä sen hyväksyminen edellytä lainsäädännöllisiä muutoksia. Työsuhteessa tehtyyn työhön sovelletaan työn laadusta riippumatta työoikeudellista lainsäädäntöä ja työsuojelua koskevia säännöksiä. Sosiaali- ja terveysministeriön yhteydessä toimivan työsuojeluneuvottelukunnan maatalouselinkeinojaoston toimintasuunnitelma ja sen pohjalta laadittava maaseutuelinkeinojen suojelustrategia täyttävät myös yleissopimuksen määräyksen maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskevasta kansallisesta toimintaohjelmasta.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan samana ajankohtana, kun yleissopimus tulee Suomen osalta voimaan. Voimaantulosta ehdotetaan säädettäväksi tasavallan presidentin asetuksella.

Yleissopimus tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona ILO:n pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenval-

tion ratifioinnit. Sen jälkeen yleissopimus tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta kahdentoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona sen ratifiointi on rekisteröity.

Yleissopimusta täydentävä suositus saatetaan eduskunnan tietoon otettavaksi huomioon tulevassa lainsäädäntötyössä sikäli kuin se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista.

SISÄLLYSLUETTELO

ESITYKSEN PÄÄASIAALLINEN SISÄLTÖ	1
SISÄLLYSLUETTELO	3
YLEISPERUSTELUT	4
1. Asian valmistelu	4
2. Nykytila ja yleissopimuksen merkitys	4
3. Esityksen vaikutukset	5
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	5
1. Yleissopimuksen ja suosituksen sisältö	5
1.1. Yleissopimus	5
1.2. Suositus	6
2. Yleissopimuksen ja suosituksen suhde Suomen lainsäädäntöön	6
2.1. Yleissopimus	6
2.2. Suositus	12
3. Yleissopimuksen ja suosituksen suhde yhteisöläinsäädäntöön	13
3.1 Yleissopimus	13
3.2 Suositus	13
4. Voimaatulo ja irtisanominen	13
5. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus	13
6. Käsittelyjärjestys	15
LAKIEHDOTUS	16
maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskevan yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	16

YLEISPERUSTELUT

1. Asian valmistelu

Kansainvälisen työjärjestön (ILO) hallinto-neuvosto päätti vuonna 1998 asettaa maatalouden työsuojelun vuoden 2000 työkonferenssin asialistalle. Työkonferenssissa asiaa käsiteltiin jäsenmaiden lausuntoihin perustuvan ILO:n toimiston laatiman raportin pohjalta.

Valmistelutyössä otettiin huomioon ILO:n yleissopimukset ja suositukset, jotka koskevat plantaasityöntekijäin työoloja (1958), työvammatapauksissa myönnettäviä etuja, (1964), maatalouden ammattientarkastusta (1969), työturvallisuutta ja -terveyttä sekä työympäristöä (1981), työterveyshuoltoa (1985) sekä työturvallisuutta kemikaaleja käytettäessä (1990).

Yhtenäisen lähestymistavan varmistamiseksi valmistelussa otettiin huomioon myös niiden maatalouteen sovellettavien ILO:n yleissopimusten periaatteet, jotka koskevat ammatillista järjestäytymisvapautta ja ammatillisen järjestäytymisvapauden suojelua (1948), järjestäytymisoikeuden ja kollektiivisen neuvotteluoikeuden periaatteiden soveltamista (1949), työhön pääsemiseksi vaadittavaa vähimmäisikää (1973) sekä lapsityön pahimpia muotoja ja välittömiä toimia niiden poistamiseksi (1999). Edelleen huomioon otettiin ILO:n monikansallisia yrityksiä ja sosiaalipolitiikkaa koskeva kolmikantainen periaatejulistus sekä muut asiaan liittyvät ohjeistot, erityisesti ne, jotka koskevat työtapa-turmien ja ammattitautien rekisteröintiä ja ilmoittamista (1996) ja turvallisuutta ja terveyttä metsätyössä (1998).

Maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskeva yleissopimus nro 184 ja sitä täydentävä suositus nro 192 hyväksyttiin Kansainvälisessä työkonferenssissa kesäkuussa 2001.

Lausunnon tämän hallituksen esityksen laatimista varten ovat antaneet maa- ja metsätalousministeriö, sosiaali- ja terveysministeriö, työministeriö, Teollisuuden ja Työnantajain Keskusliitto (TT), Maaseudun Työnantajaliitto ry, Maa- ja metsätaloustuottajien Keskus-

liitto (MTK), Kunnallinen työmarkkinalaitos (KT), Valtion työmarkkinalaitos (VTML), Suomen Ammattijärjestöjen Keskusjärjestö (SAK) ry ja Suomen Yrittäjät ry. Lausunnoissa puolletaan yleissopimuksen ratifioimista ja todetaan Suomen lainsäädännön vastaavan sekä yleissopimuksen sisältöä että suosituksen tavoitteita.

Suomen ILO-neuvottelukunta päätti yleissopimusta käsitellessään esittää sopimuksen hyväksymistä.

2. Nykytila ja yleissopimuksen merkitys

Maatalous on rakennus- ja kaivostyön sekä kalastuksen ohella yksi riskialttiimpia toimialoja maailmassa. ILO:n arvioiden mukaan maailmassa vuosittain kirjatusta noin 1,2 miljoonasta työtapaturmasta puolet tapahtuu maatalouden piirissä. Pääasiallisimpina tekijöinä ovat torjunta-aineille ja muille myrkyllisille kemikaaleille altistuminen sekä koneiden käyttämisestä johtuneet onnettomuudet.

Maataloustyöntekijöiden suojaa koskevat ILO:n vuodelta 1958 oleva plantaasityöntekijöiden työoloja koskeva yleissopimus nro 110 ja ILO:n vuodelta 1981 oleva työturvallisuutta ja -terveyttä sekä työympäristöä koskeva yleissopimus nro 155, jonka Suomi ratifioi vuonna 1985. Viimeksi mainitussa yleissopimuksessa edellytetään yhtenäistä kansallista toimintapolitiikkaa, jota noudatetaan työturvallisuutta ja -terveyttä sekä työympäristöä koskevissa asioissa. Nyt kysymyksessä olevassa yleissopimuksessa nro 184 keskeisenä elementtinä on yleisen kansallisen toimintapolitiikan sijasta maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskevan toimintaohjelman laatiminen.

Suomessa maatalouden työsuojelu vastaa yleissopimuksen vaatimuksia. Siitä vastaa ylimpänä viranomaisena sosiaali- ja terveysministeriö. Ministeriön yhteydessä toimivan työsuojeluneuvottelukunnan maaseutuelinkeinojaoston toimintasuunnitelma ja sen perusteella laadittava maaseutuelinkeinojen

työsuojelustrategia vastaavat yleissopimuksen edellyttämää maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskevaa kansallista toimintaohjelmaa. Kolmikantaisen jaoston tehtävänä on maatalouden työturvallisuuden edistäminen ja kehittäminen.

Voimassa oleva työturvallisuuslaki (299/1958) on korvattu uudella työturvallisuuslailla (738/2002). Sen voimaantuloa koskevan 68 §:n mukaan laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003 niin, että kumottavan lain 40 §: 1—3 momenttia sovelletaan edelleen kunnes toisin säädetään. Pykälä koskee koneen, välineen ja muun teknisen laitteen sekä terveydelle vaarallisen aineen valmistajan, maahantuojan tai muun vastuuta. Uutta työturvallisuuslakia koskevan hallituksen esityksen (HE 59/2002) mukaan tar-

koituksena on mahdollisimman pian antaa eduskunnalle erillinen lakiehdotus, joka koskee koneiden ja muiden työssä käytettävien laitteiden valmistusta, turvallisuusominaisuuksia ja turvallisuuden valvontaa. Turvallisuustasoltaan laki vastaisi nykyistä työturvallisuuslakia.

Tämä hallituksen esitys on laadittu 1 päivänä tammikuuta 2003 voimaan tulevan työturvallisuuslain säännökset huomioon ottaen.

3. Esityksen vaikutukset

Esityksellä ei ole merkittäviä taloudellisia eikä organisatorisia vaikutuksia, koska Suomen lainsäädäntö täyttää yleissopimuksen vaatimukset.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Yleissopimuksen ja suosituksen sisältö

1.1. Yleissopimus

Yleissopimuksen I osa koskee sen soveltamisalaa. Maataloudella tarkoitetaan maatalousyrittäjissä suoritettavia maa- ja metsätaloudellisia toimintoja, joihin luetaan kasvinviljely, metsänhoito, karjanhoito ja hyönteisten hoito, maatalous- ja eläintuotteiden jatkojalostus sekä koneiden, välineiden, laitteiden, työkalujen ja maatalouslaitteistojen käyttö ja kunnossapito. Lisäksi siihen luetaan maataloustuotantoon suoranaisesti liittyvät toiminnat, kuten esim. varastoinnit, ajot ja kuljetukset. Käsitteen ulkopuolelle jäävät kotitarveviljely, maataloustuotteita raaka-aineena käyttävät teolliset prosessit ja niihin liittyvät palvelut, kotitarveviljely sekä metsien teollinen hyödyntäminen. Jäsenvaltiot voivat edustavien työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä kuultuaan rajoittaa yleissopimuksen soveltamisalaa sulkemalle sen ulkopuolelle tiettyjä yrityksiä tai rajoitettuja työnteki-

järyhmiä. Mikäli näin on menetelty, jäsenvaltiot ovat kuitenkin velvollisia esittelemään suunnitelmat, jolla yleissopimus asteittain ulotetaan kattamaan poissuljetut ryhmät.

Yleissopimuksen II osa sisältää yleisiä määräyksiä, jotka edellyttävät yhtenäisen kansallisen maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskevan toimintaohjelman laatimista. Lainsäädännön ja kansallisten määräysten tulee tätä varten määritellä toimintaohjelman toimeenpanosta vastaava viranomaisen, työnantajien ja työntekijöiden oikeudet ja velvollisuudet, perustaa tarvittavat toimielimet ja määritellä niiden vastualueet. Viranomaisen tulee voida puuttua vaaraa aiheuttavaan toimintaan ja keskeyttää se tarvittaessa. Yleissopimuksen edellyttämä työpaikkojen tarkastusjärjestelmä voidaan myös toteuttaa siten, että tarkastusten suorittamisessa viranomaisia voivat avustaa siihen valtuutetut julkiset tai yksityiset laitokset.

Yleissopimuksen III osa sisältää määräyksiä ennalta ehkäisevistä ja suojatoimenpiteistä, joihin työnantajan tulee ryhtyä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden varmistamiseksi.

miseksi. Näihin kuuluu myös työntekijöiden valvonta ja opastus työhön liittyvistä vaaratekijöistä. Edelleen osassa on määräyksiä työntekijöiden oikeuksista saada tietoa työhön liittyvistä terveydellisistä vaaroista ja osallistumisesta työsuojelutoimenpiteiden soveltamiseen. Lisäksi sen määräykset koskevat koneiden ja laitteiden käyttöturvallisuutta ja ergonomiaa, koneiden kuljettajien pätevyyttä, tavaroiden käsittelyä ja kuljetusta, kemikaalien ja eläinten asianmukaista käsittelyä, biologisilta riskeiltä suojautumista ja maatalouslaitteistojen turvallisuutta.

Yleissopimuksen IV osassa on määräyksiä työntekijäryhmistä, joiden suojaamista pidetään erityisen tärkeänä. Määräykset koskevat nuorten työntekijöiden vähimmäisikää ja siitä poikkeamista sekä vaarallisia töitä, tilapäis- ja kausityöntekijöiden suojelun tasoa sekä naistyöntekijöiden raskauteen, imetykseen ja lisääntymisterveyteen liittyviä erityistarpeita. Lisäksi osa sisältää määräyksiä työntekijöille järjestettävän majoituksen vähimmäisnormeista ja sosiaalituloista sekä työaikajärjestelyistä. Yleissopimuksen mukaan maataloustyöntekijöiden sosiaaliturvan tai vakuutusjärjestelmän tulee olla samantasoinen kuin muiden alojen työntekijöillä ja kattaa kuolemaan johtavien ja muiden työtapaturmien ohella työkyvyttömyys ja työhön liittyvät muut terveysriskit.

1.2. Suositus

Suosituksen mukaan ILO:n maatalouden ammattien tarkastusta koskevan yleissopimuksen ja suosituksen periaatteet tulisi huomioida maataloustyöpaikkojen tarkastuksia tehtäessä. Tavoitteen mukaan monikansallisten yritysten tulisi sijaintipaikastaan riippumatta turvata maataloustyöntekijöidensä terveys ja turvallisuus kansallisen lainsäädännön ja määräysten sekä ILO:n monikansallisia yrityksiä ja sosiaalipolitiikkaa koskevan kolmikantaisen periaatejulistuksen mukaisesti.

Suosituksen työturvallisuuden ja -terveyden valvontaa koskeva II osa sisältää vähimmäistavoitteita, joiden tulisi sisältyä kansalliseen maatalouden työturvallisuutta ja -terveyttä koskevaan toimintaohjelmaan. Li-

säksi se sisältää luettelon seikoista, jotka viranomaisen tulee ottaa huomioon toimintaohjelmaa toimeenpantaessa.

Osa III koskee ennalta ehkäiseviä ja suojaavia toimia. Työpaikalla toteutettavassa riskinarvioinnissa huomioon otettavien seikkojen lisäksi osan tavoitteet liittyvät koneiden käyttöturvallisuuteen, biologisiin tekijöihin, kemikaalien ja eläinten käsittelyyn, maatalouslaitteistojen turvalliseen käyttöön sekä maataloustyöntekijöiden hyvinvoinnin turvaamiseen.

Suosituksen IV luvussa tavoitteeksi on asetettu raskaana olevien ja imettävien naistyöntekijöiden työturvallisuuden ja -terveyden varmistaminen. Toisena erityisryhmänä on mainittu itsenäiset maatalousyrittäjät, joihin tulisi tarvittaessa ulottaa yleissopimuksen tasoinen suoja. Lisäksi luvussa on esimerkkejä toimenpiteistä, joilla viimeksi mainitun ryhmän suojan tasoa voidaan edistää.

2. Yleissopimuksen ja suosituksen suhde Suomen lainsäädäntöön

2.1. Yleissopimus

Yleissopimuksen 1 artiklan mukaan yleissopimusta sovelletaan maatalousyrityksissä tehtävään työhön, joka liittyy kasvien viljelyyn ja kotieläintalouden perustuotantoon sekä tähän tuotantoon liittyvään metsätalouteen. Tällä tarkoitetaan maatilan työntekijöiden maatalouden tarpeisiin tekemää pienimuotoista puunhankintaa tai eräissä maissa hedelmätarhoissa tehtäviä hedelmäpuiden hoitotoimenpiteitä. Soveltamisala vastaa Suomessa vallitsevaa "maatalouden" käsitettä sekä siihen liittyviä toimintoja.

Yleissopimuksen määräykset koskevat vain työ- tai virkasuhteessa tehtyä työtä. Omaa työtään tekevien maatalousyrittäjien työturvallisuutta koskevat tavoitteet sisältyvät yleissopimusta täydentävään suositukseen. Suomessa omaa työtään tekeviksi maatalousyrittäjiksi voidaan määritellä ne, jotka on vakuutettu maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) mukaisesti. Esitetyillä perusteilla artiklan hyväksymiselle ei ole estettä.

Yleissopimuksen 2 artikla rajaa yleissopimuksen ulkopuolelle omavaraistalouden, te-

olliset prosessit, joissa maataloustuotteita käytetään raaka-aineina sekä niihin liittyvät palvelut ja teollisuuden puuhankinnan. Artiklassa mainittuihin toimintoihin, omavaraistaloutta lukuun ottamatta, sovelletaan työsopimuslakia (55/2001) ja työturvallisuuslakia edellyttäen, että kysymys on työstä, jota tehdään työnantajan lukuun tämän johdon ja valvonnan alaisena palkkaa vastaan. Omavaraistaloudessa tehty työ ei täytä työsuhteen tunnusmerkkejä, eikä siihen tästä johtuen sovelleta työturvallisuuslakia. Esitetyillä perusteilla artiklan hyväksymiselle ei ole estettä.

Yleissopimuksen 3 artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat sulkea sopimuksen ulkopuolelle tiettyjä maatalousyrityksiä tai rajoitettuja työntekijäryhmiä, mikäli yleissopimuksen soveltaminen niihin olisi erityisen ongelmallista. Suomessa työturvallisuuslakia sovelletaan lähtökohtaisesti työ- ja virkasuhteessa tehtyyn työhön. Tästä johtuen ei sen soveltamisalan ulkopuolelle ole aiheellista sulkea mitään työntekijäryhmää, jonka työ täyttää työsuhteen tunnusmerkistön. Esitetyillä perusteilla artiklan hyväksymiselle ei ole estettä.

Yleissopimuksen 4 artiklan 1. kappaleessa edellytetään yhtenäisen kansallisen maatalouden työturvallisuutta ja -terveyttä koskevan toimintaohjelman laatimista. Vastaava velvoite sisältyy ILO:n yleissopimukseen nro 155 (työturvallisuus ja -terveys sekä työympäristö), nro 170 (työturvallisuus kemikaaleja käytettäessä) ja nro 176 (terveys ja turvallisuus kaivoksissa). Maatalouden osalta mainittu toimintaohjelman toteuttaa työsuojeluneuvottelukunnan maaseutuelinkeinojaoston toimikaudelleen laatima toimintasuunnitelma ja sen perusteella rakennettava maaseutuelinkeinojen suojelustrategia. Jaoston tehtävänä on maatalouden työturvallisuuden edistäminen ja koordinoiminen. Alan työmarkkinajärjestöjen lisäksi siinä ovat edustettuina Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, Svenska lantbrukproducenternas centralförbund SLC r.f., Maaseutukeskusten Liitto ry ja Svenska lantbrukssällskapens förbund r.f.

Artiklan 2. kappale velvoittaa jäsenvaltioita a) nimeämään toimintaohjelman toimeenpanosta vastaavan viranomaisen, b) määrittelemään työnantajien ja työntekijöiden työtur-

vallisuuden liittyvät oikeudet ja velvollisuudet ja c) perustamaan maatalousalan eri sektoreiden välisiä koordinoivia elimiä.

Säännökset toimintaohjelmasta vastaavan viranomaisen nimittämisestä sisältyvät yleiseen työsuojelua koskevaan lainsäädäntöön. Viranomaisten tehtävistä työsuojelun edistämiseksi ja heidän toimivaltasuhteistaan säädetään työsuojeluhallinnosta annetun lain (16/1993) ohella työsuojelun valvonnasta ja muutoksenhausta työsuojeluasioissa annetussa laissa (131/1973).

Työnantajan johto- ja valvontaoikeus on johdettavissa työsopimuslaista sekä työnantajan ja työntekijän solmimasta työsopimuksesta. Työnantajan yleisistä työturvallisuuden liittyvistä velvollisuuksista säädetään työturvallisuuslain 2 luvussa. Lain 8 §:ssä säädettyä työnantajan yleistä huolehtimisvelvollisuutta täydentävät useat alemmanasteiset säädökset kuten valtioneuvoston päätökset ja asetukset, jotka sisältävät yksityiskohtaisia säännöksiä työpaikoilla esiintyvistä haitta- ja vaaratekijöistä.

Työntekijän työturvallisuuteen liittyvät oikeudet määrittyvät muun muassa työnantajan työturvallisuuteen liittyvien toimintavelvoitteiden laajuuden ja sisällön perusteella. Säännökset työntekijöiden työturvallisuuden liittyvistä velvollisuuksista sisältyvät työturvallisuuslain 4 lukuun. Työnantajalta saamiensa ohjeiden ja opastuksen mukaisesti työntekijän on työssään huolehdittava omasta ja muiden työntekijöiden turvallisuudesta, jos hänen työnsä vaikuttaa heihin. Työntekijä on myös velvollinen käyttämään hänelle määrättyjä suojavälineitä ja noudattamaan sitä mitä hänen velvollisuudekseen on säädetty. Lisäksi lukuun sisältyy myös säännös työntekijän oikeudesta pidättäytyä työstä.

Määräystä eri sektoreiden välisestä yhteistoimintaorganisaatiosta vastaa työsuojeluneuvottelukunnan maaseutuelinkeinojaosto, jonka tehtävänä on maatalouden työturvallisuuden edistäminen.

Artiklan 3. kappale koskee viranomaisen oikeutta määrätä terveydelle vaarallisen toiminnan keskeyttämisestä, siinä olevien epäkohtien korjaamisesta ja rankaisemisesta. Työsuojeluviranomaisen valvontamenettelystä ja käytettävissä olevista pakkokeinoista säädetään työsuojelun valvonnasta ja muu-

toksenhausta työsuojeluasioissa annetussa laissa. Sen mukaan työsuojelutarkastuksen toimittajalla on mahdollisuus käyttää hallinnollisia pakkokeinoja kuten käyttökieltoa, uhkasakon määräämistä ja teettämishuonon työpäikällä todettujen työsuojelullisten epäkohtien poistamiseksi.

Työturvallisuusrikoksista säädetään rikoslain (39/1889) 47 luvun 1 §:ssä. Rikoksen tunnusmerkistön täytyessä työnantaja voidaan tuomita työturvallisuusrikoksesta sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi. Esitetyillä perusteilla artiklan hyväksymiselle ei ole estettä.

Yleissopimuksen 5 artiklan 1. kappale edellyttää jäsenvaltioilla olevan järjestelmän maataloustyöpaikkojen valvomista varten. Työsuojeluhallinnosta annetussa laissa on määritelty työsuojeluhallinnon tehtävät ja organisaatio. Lain mukaan työsuojeluhallinnon tehtävänä on sosiaali- ja terveysministeriön johdolla huolehtia työsuojelun alueellisesta ohjauksesta ja valvonnasta. Tätä varten maa on jaettu 11 työsuojelupiiriin, joissa toimii vähintään yksi maatalousalan työsuojelukysymyksiin perehtynyt tarkastaja. Nykyisellään tarkastajien määrää voidaan pitää riittävänä.

Artiklan 2. kappaleen mukaan tiettyjä tarkastus- ja valvontatoimia voidaan uskoa asianmukaisesti valtuutetuille yksityisille tai muille laitoksille. Työsuojeluun liittyvien tarkastuslaitosten hyväksymisestä annettu asetus (18/2000) sisältää säännökset tarkastuslaitosten hyväksymisestä ja siihen liittyvistä menettelytapasäännöksistä. Tarkastuslaitos voi käyttää apunaan ulkopuolisia testaus-, tarkastus- ja muita palveluja, jos palvelun tuottaja täyttää 1 §:ssä säädetyt vaatimukset. Esitetyillä perusteilla artiklan hyväksymiselle ei ole estettä.

Yleissopimuksen 6 artiklan 1. kappale edellyttää työnantajan varmistavan työntekijöidensä turvallisuuden ja terveyden kansallisen lainsäädännön ja määräysten mukaisesti. Työturvallisuuslain 8 §:ssä säädetty työnantajan yleinen huolehtimisvelvollisuus edellyttää työnantajan ryhtyvän toimenpiteisiin, jotka ovat tarpeellisia työntekijöiden turvallisuudesta ja terveydestä huolehtimiseksi työssä. Huolehtimisvelvollisuuden sisältöä ja laajuutta määriteltäessä on otettava huomioon

työstä, työolosuhteista ja muusta työympäristöstä johtuvat seikat sekä työntekijöiden henkilökohtaiset ominaisuudet, joilla on merkitystä työn turvallisuuden ja terveyden kannalta. Huolehtimisvelvollisuutta rajoittavat epätavalliset ja ennalta arvaamattomat seikat, joihin työnantaja ei voi vaikuttaa samoin kuin poikkeukselliset tapahtumat, joiden seurauksia ei varotoimin voida välttää.

Artiklan 2. kappaleen mukaan kansallisen lainsäädännön ja määräysten tulee edellyttää, että samalla työpaikalla toimivat työnantajat ja ammatinharjoittajat ovat yhteistyössä työturvallisuutta koskevissa kysymyksissä. Yhteisellä työpaikalla toimivien huolehtimisvelvoitteesta säädetään työturvallisuuslain 49 §:ssä. Sen mukaan yhteisellä työpaikalla samanaikaisesti tai perättäisesti toimivien työnantajien ja itsenäisten työsuorittajien tulee kunkin osaltaan huolehtia riittävällä yhteistoiminnalla ja tiedottamisella siitä, että heidän toimintansa ei vaaranna työntekijöiden turvallisuutta ja terveyttä. Lain 50 § edellyttää myös, että pääasiallista määräysvaltaa käyttävä työnantaja varmistaa, että muut työnantajat ja näiden työntekijät ovat saaneet tarpeelliset tiedot ja ohjeet työhön kohdistuvista työpaikan vaara- ja haittatekijöistä sekä työpaikan ja työn turvallisuuteen liittyvistä toimintaohjeista. Esitetyillä perusteilla artiklan hyväksymiselle ei ole estettä.

Yleissopimuksen 7 artikla velvoittaa työnantajaa a) arvioimaan työntekijöiden turvallisuuteen ja terveyteen liittyvistä riskeistä ja varautumaan sen mukaisten ennalta ehkäisevien ja suojaavien toimenpiteiden käyttämiseen, b) varmistamaan työntekijöiden valvonnan, opastuksen ja ohjauksen sekä informoinnin työturvallisuuteen ja -terveyteen liittyvistä vaaratekijöistä, c) varautumaan vaarallisen toiminnan pysäyttämiseen ja työntekijöiden evakuoimiseen.

Työhön liittyvien vaarojen selvittämisestä ja arvioinnista säädetään työturvallisuuslain 10 §:ssä. Se edellyttää työnantajan työn ja toiminnan luonteen mukaisesti järjestelmällisesti selvittävän ja tunnistavan työstä, työtilasta, muusta työympäristöstä ja työolosuhteista aiheutuvat vaara- ja haittatekijät. Jos niitä ei voida poistaa, työnantajan tulee arvioida niiden merkitys työntekijän turvallisuudelle ja terveydelle. Pykälä sisältää luettelon

niistä vaara- ja haittatekijöistä, joihin selvityksen ainakin tulee kohdistua. Jos työnantajalla ei ole riskinarviointiin vaadittavaa riittävää asiantuntemusta, hänen tulee käyttää ulkopuolista asiantuntijaa. Selvitys ja arviointi on pidettävä ajan tasalla ja sitä on tarkistettava, jos olosuhteiden muutokset sitä edellyttävät.

Työpaikan kokonaisvaltaiseen turvallisuudenhallintaan kuuluu myös työsuojelua koskeva toimintaohjelma, josta säädetään työturvallisuuslain 9 §:ssä. Sen mukaan työnantajalla on oltava turvallisuuden ja terveyden edistämiseksi sekä työntekijöiden työkyvyn ylläpitämiseksi ohjelma, joka kattaa työpaikan työolojen kehittämistarpeet ja työympäristöön liittyvien tekijöiden vaikutukset.

Työturvallisuuslain 14 § 1 momentissa säädetään työntekijän opastuksesta ja ohjauksesta. Työnantajan on annettava työntekijälle riittävät tiedot työpaikan haitta- ja vaaratekijöistä ja huolehdittava siitä, että työntekijä hänen ammatillinen osaamisensa ja kokemuksensa huomioon ottaen perehdytetään työhön, työpaikan olosuhteisiin sekä oikeisiin työmenetelmiin. Tämä on erityisesti huomioitava silloin, kun kyseessä on uusi työntekijä tai työtilanteiden muuttuminen. Tarvittaessa työntekijälle annettua opetusta ja ohjausta on täydennettävä.

Vaarallisen toiminnan ja työntekijöiden evakointivelvollisuuden osalta viitataan yllä selvitettyyn työturvallisuuslain 9 ja 10 §:ään sekä sen 8 §:n 3 momenttiin, joka edellyttää työnantajan suunnittelevan, valitsevan ja mittaavan työolosuhteiden parantamiseksi noudatettavat toimenpiteet noudattaen mahdollisuuksien mukaan siinä annettuja työturvallisuuden ennalta ehkäiseviä peruseriaatteita. Esitetyillä perusteilla artiklan hyväksymiselle ei ole estettä.

Yleissopimuksen 8 artiklan 1. kappaleen mukaan työntekijöillä on oikeus a) tulla kuuliksi asioissa, jotka liittyvät heidän turvallisuuteensa, b) osallistua turvallisuutta ja terveyttä koskevien toimenpiteiden soveltamiseen sekä työsuojeluvaltuutetun ja työsuojelutoimikuntien valintaan, c) oikeus kieltäytyä työstä, johon liittyy ilmeinen tapaturman vaara.

Työturvallisuuslain 17 § koskee työnantajan ja työntekijän yhteistoimintaa työturvalli-

suusasioissa työpaikalla. Sen mukaan työnantajan ja työntekijöiden tulee yhteistoimin pyrkiä ylläpitämään ja parantamaan työturvallisuutta työpaikalla. Työnantajan on huolehdittava siitä, että työntekijät saavat riittävän ajoissa tarpeellisen tiedon turvallisuuteen ja terveyteen ja muihin työolosuhteisiin vaikuttavista asioista sekä niistä koskevista arvioinneista ja muista selvityksistä. Työnantajan tulee myös huolehtia siitä, että näitä asioita asianmukaisesti ja riittävän ajoissa käsitellään työnantajan ja työntekijöiden tai heidän edustajiensa kesken.

Työsuojelun valvonnasta ja muutoksenhauasta työsuojeluasioissa annetussa laissa ja sen perustella annetussa asetuksessa (954/1973) säädetään työsuojelun edistämistä ja kehittämistä koskevasta työnantajan ja työntekijän yhteistoiminnasta. Säännökset koskevat työsuojelupäällikön, työsuojeluvaltuutettujen, varavaltuutettujen sekä työsuojelutoimikunnan tehtäviä, nimeämistä ja valitsemista.

Työturvallisuuslain 23 § koskee työntekijän oikeutta pidättäytyä työstä. Työntekijällä on oikeus pidättäytyä työstä, joka aiheuttaa vakavaa vaaraa hänen omalle tai muiden työntekijöiden hengelle tai terveydelle. Työstä pidättäytymisestä tulee ilmoittaa työnantajalle tai tämän edustajalle niin pian kuin mahdollista. Oikeus pidättäytymiseen jatkuu siihen asti kunnes työnantaja on poistanut vaaratekijät tai muutoin huolehtinut siitä, että työ voidaan suorittaa turvallisesti.

Artiklan 2. kappale edellyttää työntekijöiden ja heidän edustajiensa noudattavan työturvallisuutta koskevia ohjeita ja menettelytapoja. Vastaava velvoite sisältyy työturvallisuuslain 18 §:n 1 momenttiin, jonka mukaan työntekijän yleisiin velvollisuuksiin kuuluu työnantajan toimivaltansa mukaisesti antamien määräysten ja ohjeiden noudattaminen. Hänen tulee myös noudattaa työnsä ja työolosuhteiden edellyttämää turvallisuuden ja terveellisyuden ylläpitämiseksi tarvittavaa järjestystä ja siisteyttä sekä huolellisuutta ja varovaisuutta. Esitetyillä perusteilla artiklan hyväksymiselle ei ole estettä.

Yleissopimuksen 9 artiklan 1. kappale edellyttää, että maataloudessa käytettävät koneet, työkalut ja välineet täyttävät kansalliset tai muutoin hyväksytyt turvallisuusnormit

ja ovat asianmukaisesti asennettuja, kunnossapidettyjä ja suojattuja. Määräyksiä koneiden ja laitteiden turvallisuudesta sisältyy koneiden turvallisuudesta annettuun valtioneuvoston päätökseen (1314/1994) ja henkilösuojaimista annettuun valtioneuvoston päätökseen (1406/1993), joiden mukaan koneen ja turvakomponentin sekä henkilösuojaimen katsotaan täyttävän päätöksien liitteessä 1 määrätty vaatimukset, kun se on suunniteltu, rakennettu sekä varustettu sitä koskevien yhdenmukaistettujen standardien mukaisesti. Maa- ja metsätraktoreihin sovelletaan valtioneuvoston asetusta traktoreiden EY-tyyppihyväksynnästä (716/2001).

Työvälineen käyttöönotto- ja määräaikaistarkastuksia koskevan työturvallisuuslain 43 §:n mukaan kone, työväline tai muu laite, jonka asennus tai asennus- ja käyttöolosuhteet vaikuttavat turvallisuuteen, on tarkastettava oikean asennuksen ja turvallisen toimintakunnon varmistamiseksi ennen ensimmäistä käyttöönottoa. Tarkastus on lisäksi suoritettava käyttöönoton jälkeen säännöllisin väliajoin ja tarvittaessa myös poikkeuksellisen tilanteen jälkeen toimintakunnon varmistamiseksi.

Artiklan 2. kappale edellyttää viranomaisen varmistavan sen, että koneiden ja laitteiden valmistajat, maahantuojat ja toimittajat noudattavat turvallisuusmääräyksiä ja informoivat niiden käyttäjiä tuotteisiin liittyvistä vaaroista ja vaaramerkinnöistä. Tuoteseloituksessa on käytettävä maan virallisia kieliä. Valmistajan, maahantuojan ja toimittajan tuotteiden turvallisuuteen liittyvistä velvoitteista säädetään työturvallisuuslain (299/1958) 40 §:n 1 ja 2 momentissa, joita työturvallisuuslain mukaan sovelletaan siksi kunnes toisin säädetään. Valmistajan maahantuojan ja toimittajan on esineen ohella toimitettava asianmukaiset ohjeet koneen ja laitteen asentamista, käyttöä ja huoltoa varten. Tarvittaessa niihin tulee kuulua ohjeet puhdistuksesta ja tavanomaisista korjauksista sekä säädöistä.

Työsuojelun valvonnasta ja muutoksenhastusta työsuojeluasioissa annetun lain mukaan tuoteturvallisuutta valvovat työsuojeluviranomaiset. Säännösten vastaisten tuotteiden markkinoille pääsyn ehkäisemiseksi voidaan käyttää pakkokeinoja.

Artiklan 3. kappale edellyttää työnantajien huolehtivan siitä, että työntekijät saavat ja ymmärtävät koneisiin liittyvät turvallisuusohjeet. Työntekijöille annettavasta opetuksesta ja ohjauksesta säädetään työssä käytettävien koneiden ja muiden työvälineiden hankinnasta, turvallisesta käytöstä ja tarkastamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen (856/1998) 6 §:ssä, joka edellyttää työnantajan antavan työntekijälle riittävästi opetusta ja ohjausta työvälineen käytöstä, sen käytöstä saaduista kokemuksista ja vaarojen välttämisestä sekä ennakoitavissa olevista poikkeuksellisista tilanteista. Tarvittaessa ohjeiden tulee olla kirjalliset. Esitetyillä perusteilla artiklan hyväksymiselle ei ole estettä.

Yleissopimuksen 10 artikla a) kieltää maatalouskoneiden ja laitteiden käytön alkupe räisen tarkoituksen vastaisesti ja henkilöiden kuljetukseen ellei kansallisesti toisin määrätä, b) edellyttää niiden käyttäjien pätevyyden vastaavan kansallisia lakeja ja käytäntöä. Koneiden, työvälineiden ja muiden laitteiden käyttöä koskeva työturvallisuuslain 41 § 1 momentti edellyttää työssä käytettävän vain sellaisia koneita, työvälineitä ja muita laitteita, jotka ovat niitä koskevien säännösten mukaisia sekä kyseiseen työhön ja työolosuhteisiin sopivia ja tarkoituksenmukaisia. Lisäksi on huolehdittava siitä, ettei käytöstä aiheudu vaaraa niillä työskenteleville tai muille työpaikalla oleville henkilöille.

Myös työssä käytettävien koneiden ja muiden työvälineiden hankinnasta, turvallisesta käytöstä ja tarkastamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen 3 § edellyttää työnantajan varmistavan sen, että työvälinettä saa käyttää vain niihin töihin ja niissä olosuhteissa, joihin se on sopiva. Mainitun päätöksen 28 §:n mukaan liikkuvan työvälineen tulee olla siten varustettu, että työvälineen liikkussa sitä kuljettavalle tai sen kyydissä olevalle työntekijälle aiheutuva vaara on mahdollisimman vähäinen.

Maatalouskoneiden käyttäjien pätevyyden edellytyksiä koskee työturvallisuuslain 14 § 1 momentti, jonka sisältöä on selvitetty tämän osan 7 artiklan yhteydessä. Pykälän 2 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä työntekijälle annettavasta opetuksesta sellai-

sisä ammateissa, joissa vaaditaan erityistä pätevyyttä. Esitetyillä perusteilla artiklan hyväksymiselle ei ole estettä.

Yleissopimuksen 11 artiklan 1. kappaleen mukaan tavaroiden käsittelyä ja kuljetusta varten tulee olla turvallisuusmääräykset. Artiklan 2. kappale kieltää terveyden vaarantavien taakkojen käsittelyn ihmisvoimin. Nostoihin ja siirtoihin sekä muuhun taakan käsittelyyn, joka tehdään käsin ja joista työn luonteesta tai epäsuotuisista ergonomisista olosuhteista johtuen aiheutuu erityisesti työntekijän selän vioittumisen vaara, sovelletaan käsin tehtävistä nostoista ja siirroista työssä annettua valtioneuvoston päätöstä (1409/1993). Päätöksen 2 § edellyttää työnantajan ryhtyvän asianmukaisiin järjestelyihin tai antavan työntekijän käyttöön asianmukaisia välineitä, erityisesti mekaanisia laitteita, jotta työntekijän ei käsin tarvitse käsitellä taakkoja. Esitetyillä perusteilla artiklan hyväksymiselle ei ole estettä.

Yleissopimuksen 12 artikla koskee a) maatalouskemikaalien luokitusjärjestelmää, b) valmistajien, maahantuojien ja toimittajien velvollisuutta noudattaa turvallisuusmääräyksiä sekä heidän tiedottamisvelvollisuuttaan sekä c) kemikaalien ja kemikaalisäiliöiden hävittämisjärjestelmää. Säännöksiä eri toiminnanharjoittajien luokittelu-, huolehtimis-, selvilläolo-, päällyksen merkitsemis- ja tiedonantovelvollisuudesta sisältyy kemikaalilakiin (744/1989) sekä torjunta-ainelakiin (327/1969). Säännökset vastaavat artiklan vaatimuksia. Käytöstä poistettujen kemikaalien kierrätyksestä ja hävittämisestä säädetään jätelaissa (1072/1993). Esitetyillä perusteilla artiklan hyväksymiselle ei ole estettä.

Yleissopimuksen 13 artikla edellyttää, että työpaikalla annetaan riittävät ohjeet varoitimenpiteistä, joita on noudatettava ainakin a) kemikaalien valmistuksessa, käsittelyssä, käytössä, varastoinnissa ja kuljetuksessa, b) kemikaalien levittämässä, c) kemikaalien käsittelyvälineiden ja säiliöiden kunnossapidossa, korjauksessa ja puhdistuksessa sekä d) tyhjien säiliöiden hävittämisessä ja jätteen ja käytöstä poistettujen kemikaalien käsittelyssä ja hävittämisessä. Säännökset artiklan määräyksiä vastaavista seikoista sisältyvät kemikaalilakiin ja kemikaaliasetukseen (620/1990). Lain 15 §:n sisältämä yleinen

huolehtimisvelvoite edellyttää, että kemikaalien käsittelyssä noudatetaan kemikaalin määrä ja vaarallisuus huomioon ottaen riittävä huolellisuutta ja varovaisuutta terveys- ja ympäristöhaittojen estämiseksi. Säännöksiä artiklan määräyksiä vastaavista seikoista sisältyy myös torjunta-ainelakiin ja jätelakiin. Esitetyillä perusteilla artiklan hyväksymiselle ei ole estettä.

Yleissopimuksen 14 artikla koskee biologisten altisteiden aiheuttamien tartuntatautiin, allergioiden ja myrkytysten ennalta ehkäisemistä sekä eläinten käsittelyä. Yleisohjeet työntekijöiden suojelemisesta artiklassa luetelluilta haittatekijöiltä sisältyvät valtioneuvoston päätökseen (1155/1993), joka koskee työntekijöiden suojelemista työhön liittyvältä biologisten tekijöiden aiheuttamalta vaaralta. Pölyn suhteen sovelletaan lisäksi sosiaali- ja terveysministeriön asetusta haitalliseksi tunnetuista pitoisuuksista (190/2002). Eläintautien osalta asiaa täydentävät maa- ja metsätalousministeriön eläintautilain (55/1980) perusteella antamat eläintautikohtaiset määräykset. Esitetyillä perusteilla artiklan hyväksymiselle ei ole estettä.

Yleissopimuksen 15 artikla edellyttää, että maatalousrakennusten ja laitteiden rakennus-, korjaus- ja asennustyöhön sovelletaan kansallista lainsäädäntöä ja määräyksiä. Rakennukseen kuuluvien rakenteiden turvallisuutta koskevia määräyksiä on maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) perusteella annetuissa Suomen rakentamismääräyskokoelman määräyksissä. Maatalousrakennusten osalta määräyksiä täydentävät maa- ja metsätalousministeriön rakentamisohteet. Lisäksi säännöksiä laitteiden turvallisuudesta sisältyy koneiden turvallisuudesta annettuun valtioneuvoston päätökseen. Sähkölaitteiden turvallisuusvaatimuksista säädetään sähköturvallisuuslaissa (410/1996). Rakennus-, asennus- ja korjaustyöhön sovelletaan työturvallisuuslakia. Esitetyillä perusteilla artiklan hyväksymiselle ei ole estettä.

Yleissopimuksen 16 artiklan 1. ja 2. kappale koskevat alle 18-vuotiaiden vaarallisen työn kieltoa ja nuorille työntekijöille vaarallisia töitä. Nuorista työntekijöistä annetun lain (998/1993) 9 §:n 2 momentin mukaan alle 18-vuotiasta henkilöä ei saa käyttää työhön, joka voi aiheuttaa erityisen tapaturman

vaaran tai terveyshaitan. Saman lain perusteella annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen (128/2002) liite sisältää esimerkkiluettelon nuorten työntekijöiden suojelusta annetussa asetuksessa (508/1986) tarkoitetuista vaarallisista töistä.

Artiklan 3. kappale sallii poikkeamisen alle 18-vuotiaiden vaarallisen työn kiellosta edellyttäen, että nuoren työntekijän turvallisuus varmistetaan. Nuorista työntekijöistä annetun asetuksen 4 §:n mukaan 16-vuotta täyttänyt nuori työntekijä voi tehdä yllä mainituissa esimerkkiluettelossa tarkoitettua tai siihen verrattavaa työtä. Ehtona on kuitenkin se, ettei hänen käyttöönsä annetuista laitteista tai aineista tai työolosuhteista ole hänen henkilökohtaiset olosuhteensa huomioon ottaen erityistä tapaturman tai terveyden vaurioitumisen vaaraa. Esitetyillä perusteilla artiklan hyväksymiselle ei ole estettä.

Yleissopimuksen 17 artiklan mukaan tilapäisten ja kausityöntekijöiden työturvallisuuden tason tulee vastata vakinaisten työntekijöiden työturvallisuutta. Suomen lainsäädännössä tilapäisten ja kausityöntekijöiden asema ei eroa vakinaisten työntekijöiden asemasta työturvallisuuden suhteen. Työhön, joka täyttää työsuhteen tunnusmerkit, sovelletaan työturvallisuuslakia työsuhteen kestosta riippumatta. Esitetyillä perusteilla artiklan hyväksymiselle ei ole estettä.

Yleissopimuksen 18 artikla koskee maataloudessa työskentelevien naisten raskauteen, imetykseen ja lisääntymisterveyteen liittyviä erityisiä tarpeita. Raskaana olevan työntekijän työturvallisuudesta säädetään työsopimuslain 2 luvun 3 §:n 2 momentissa. Sen mukaan työntekijä on pyrittävä siirtämään raskauden ajaksi muihin, hänen työkykynsä ja ammattitaitonsa huomioon ottaen sopiviin tehtäviin, jos hänen työtehtävänsä tai työolot vaarantavat hänen tai sikiön terveyden eikä työssä tai työoloissa olevaa vaaratekijää voida poistaa. Raskaana olevien naistyöntekijöiden erityistarpeet on huomioitu myös työturvallisuuslaissa. Esitetyillä perusteilla artiklan hyväksymiselle ei ole estettä.

Yleissopimuksen 19 artikla määrää a) työntekijöille järjestettävistä sosiaalityloista sekä b) yrityksen tiloissa asuvien työntekijöiden majoituksen vähimmäisnormeista. Työpäikälle tai sen välittömään läheisyyteen työnte-

kijöitä varten järjestettävistä peseytymis- ja pukeutumis- ja vaatteiden säilytystiloista, ruokailu-, lepo- ja käymälätiloista ja muista henkilöstötiloista säädetään työturvallisuuslain 48 §:ssä. Tilojen tarvetta suunniteltaessa huomioon otetaan työn laatu, sen jatkuvuus ja työntekijöiden lukumäärä.

Säännöksiä asuin- ja muiden oleskelutilojen terveydellisistä vaatimuksista sisältyy terveydensuojelulakiin (763/1994) ja sen nojalla annettuun asetukseen (1280/1994). Mainitun lain nojalla viranomainen voi asunnossa tai muussa oleskelutilassa esiintyvän terveyshaitan johdosta kieltää tai rajoittaa asunnon käyttöä. Esitetyillä perusteilla artiklan hyväksymiselle ei ole estettä.

Yleissopimuksen 20 artikla edellyttää maataloustyöntekijöiden työaikasäännösten sisältyvän kansalliseen lainsäädäntöön. Työaikalain (605/1996) 1 §:n mukaan lakia sovelletaan työsopimuslain 1 §:n mukaiseen työhön sekä virkasuhteen perusteella tehtävään työhön, ellei toisin ole säädetty. Alle 18-vuotiaan tekemään työhön sovelletaan lisäksi nuorista työntekijöistä annetun lain työaikaa koskevia 4—8 §:ää. Myös työehtosopimuksissa on sovittu maataloustyöhön sovellettavista työajoista. Esitetyillä perusteilla artiklan hyväksymiselle ei ole estettä.

Yleissopimuksen 21 artiklan 1 ja 2 kappale koskevat maataloustyöntekijöiden vakuutus- suojaa ja heitä koskevaa sosiaaliturva- ja vakuutusjärjestelmää. Suomen sosiaaliturvajärjestelmä ei erottele maataloustyöntekijöitä muiden alojen työntekijöistä. Työnantaja on velvollinen vakuuttamaan työntekijänsä tapaturmavakuutuslain (608/1948) edellyttämällä tavalla. Kaikki työntekijät ovat yhtäläillä oikeutettuja tapaturma- ja ammattitautietuuksiin, jotka eivät ole riippuvaisia työn laadusta. Esitetyillä perusteilla artiklan hyväksymiselle ei ole estettä.

2.2. Suositus

Suositus täsmentää ja täydentää yleissopimuksen määräyksiä. Suomen lainsäädäntö kattaa suosituksen tavoitteet myös siltä osin kuin ne koskevat omaa työtään tekeviä maatalousyrittäjiä.

3. Yleissopimuksen ja suosituksen suhde yhteisölainsäädäntöön

3.1 Yleissopimus

Euroopan yhteisössä ei tällä hetkellä ole vireillä maatalouden työsuojelun alaa koskevaa säädösvalmistelua. Suomen työsuojelulainsäädäntö täyttää EU:n työsuojeludirektiivit ja vastaa yleissopimuksen määräyksiä, jotka koskevat lähinnä perinteisiä maatalouden taturmariskejä.

3.2 Suositus

Euroopan yhteisössä on vireillä ehdotus neuvoston suositukseksi työturvallisuus- ja työterveyslainsäädännön soveltamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin. Suositus perustuu Euroopan parlamentin päätöslauselmaan, joka koskee yhteisön toiminnan yleisiä puitteita työterveyden, työturvallisuuden ja työhygienian alalla. Päätöslauselmassa todettiin, että puitteisiin sisällytetään säädökset, joilla toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä annettu puitedirektiivi 89/391/ETY ulotetaan koskemaan itsenäisiä ammatinharjoittajia. Suositusehdotuksen 7. kohdassa viitataan ILO:n suosituksen nro 192 tavoitteeseen, jonka mukaan yleissopimuksen mukainen suoja olisi asteittain ulotettava kattamaan myös itsenäiset maanviljelijät.

4. Voimaatulo ja irtisanominen

Yleissopimus nro 184 tulee voimaan 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin Kansainvälisen työtoimiston pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifiointit. Sen jälkeen yleissopimus tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona sen ratifiointi on rekisteröity.

Yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio voi irtisanoa sen kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, jona yleissopimus on alun perin tullut voimaan lähettämällä ilmoituksen irtisanomisesta Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle rekisteröintiä varten. Irtisano-

minen tulee voimaan vasta vuoden kuluttua ilmoituksen rekisteröintipäivämäärästä. Jäsenvaltio, joka ei vuoden kuluessa mainitun irtisanomisajan päättymisestä käytä irtisanomisoikeuttaan, saa irtisanoa yleissopimuksen aina 10 vuoden välein.

5. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus

Perustuslain 94 §:n 1 momentin mukaisesti eduskunta hyväksyy sellaiset valtiosopimukset ja muut kansainväliset velvoitteet, jotka sisältävät lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä tai ovat muutoin merkitykseltään huomattavia tai vaativat perustuslain mukaan muusta syystä eduskunnan hyväksymisen.

Valtiosopimuksen tai muun kansainvälisen velvoitteen määräys on luettava lainsäädännön alaan kuuluvaksi, 1) jos määräys koskee jonkun perustuslaissa turvatun perusoikeuden käyttämistä tai rajoittamista, 2) jos määräys muutoin koskee yksilön oikeuksien tai velvollisuuksien perusteita, 3) jos määräyksen tarkoittamasta asiasta on perustuslain mukaan säädettävä lailla taikka 4) jos määräyksen tarkoittamasta asiasta on olemassa lain säännöksiä tai 5) siitä on Suomessa vallitsevan käsityksen mukaan säädettävä lailla. Kansainvälisen velvoitteen määräys kuuluu näiden perusteiden mukaan lainsäädännön alaan riippumatta siitä, onko määräys ristiriidassa vai sopuoinnussa Suomessa lailla annetun säännöksen kanssa (PeVL 11/2000 vp, PeVL 12/2000 vp).

Edellä tämän esityksen yksityiskohtaisten perustelujen jaksossa 2.1. on selvitetty yksityiskohtaisesti yleissopimuksen nro 184 suhdetta Suomen työsuojelulainsäädäntöön. Esityksen perusteella yleissopimuksen 4 artiklan määräykset, jotka koskevat toimintaohjelman toimeenpanosta vastaavan ja sitä valvovan viranomaisen nimittämistä, työnantajien ja työntekijöiden työturvallisuuteen liittyvien oikeuksien ja velvollisuuksien määrittelyä, maatalousalan eri sektoreiden välisen yhteistoiminta-aelimen perustamista, viranomaisen oikeutta puuttua vaaralliseen toimintaan pakokokeinoin sekä sen rangaistavuutta kuuluvat lainsäädännön alaan, koska niistä säädetään työsuojeluhallinnosta annetussa laissa, työ-

suojelun valvonnasta ja muutoksenhausta työsuojeluasioissa annetussa laissa, työturvallisuuslaissa ja rikoslaissa.

Artiklan 5 määräys, joka koskee maataloustyöpaikkojen tarkastusjärjestelmää kuuluu lainsäädännön alaan, koska työsuojeluhallinnon organisaatiosta säädetään työsuojeluhallinnosta annetussa laissa.

Artiklan 6 määräykset, jotka koskevat työnantajien velvollisuutta varmistaa työntekijöiden turvallisuus ja yhteisellä työpaikalla työskentelevien työnantajien ja itsenäisten työsuorittajien työturvallisuuteen liittyvää yhteistyötä kuuluvat lainsäädännön alaan, koska niistä säädetään työturvallisuuslaissa.

Artiklan 7 määräykset, jotka koskevat työnantajien velvollisuutta arvioida työpaikan vaaratekijöitä ja siitä johtuvia varotoimia, työntekijöiden opastamista ja ohjaamista ja valvomista sekä vaarallisen toiminnan pysäyttämistä ja työntekijöiden evakuoimisvelvollisuutta kuuluvat lainsäädännön alaan, koska niistä säädetään työturvallisuuslaissa.

Artiklan 8 määräykset, jotka koskevat työntekijöiden oikeutta saada tietoa ja tulla kuulluksi turvallisuuteen liittyvissä asioissa, oikeutta osallistua työsuojelun kehittämistä koskevaan yhteistoimintaan, työstä pidättäytymisoikeutta sekä velvollisuutta noudattaa työturvallisuutta koskevia ohjeita kuuluvat lainsäädännön alaan, koska niistä säädetään työturvallisuuslaissa ja työsuojelun valvonnasta ja muutoksenhausta työsuojeluasioissa annetussa laissa.

Artiklan 9 määräys, joka koskee maatalouskoneiden ja laitteiden asianmukaista asennusta ja kunnossapitoa ja niiden valmistajien ja toimittajien tuoteturvallisuuteen liittyviä velvollisuuksia kuuluvat lainsäädännön alaan, koska niistä säädetään työturvallisuuslaissa.

Artiklan 10 määräykset, jotka koskevat maatalouskoneiden ja laitteiden tarkoituksenmukaista käyttöä ja henkilökuljetuksiin soveltumattomia maatalouskoneita kuuluvat lainsäädännön alaan, koska niistä säädetään työturvallisuuslaissa.

Artiklan 12 määräykset, jotka koskevat maatalouskemikaalien luokitusjärjestelmää, eri toiminnanharjoittajien velvollisuuksia sekä kemikaalijätteen hävittämistä kuuluvat lainsäädännön alaan, koska niistä säädetään

kemikaalilaissa, torjunta-ainelaissa ja jäte-laissa.

Artiklan 13 määräykset, jotka koskevat työpaikalla kemikaalien käsittelyssä noudatettavia varotoimia kuuluvat lainsäädännön alaan, koska niistä säädetään kemikaalilaissa, torjunta-ainelaissa ja jätelaissa.

Artiklan 15 määräykset, jotka koskevat maatalousrakennusten rakennus-, korjaus- ja kunnossapitoon liittyvää kansallista lainsäädäntöä kuuluvat lainsäädännön alaan. Rakenteiden turvallisuutta koskevia määräyksiä on annettu maankäyttö- ja rakennuslain nojalla. Lisäksi rakennus-, asennus- ja korjaustyöhön sovelletaan työturvallisuuslain säännöksiä.

Artiklan 16 määräys, joka koskee alle 18-vuotiaiden vaarallisen työn kieltoa kuuluu lainsäädännön alaan, koska siitä säädetään nuorista työntekijöistä annetussa laissa.

Artiklan 17 määräys, joka koskee tilapäisten ja kausityöntekijöiden suojelua kuuluu lainsäädännön alaan, koska siitä säädetään työturvallisuuslaissa.

Artiklan 18 määräys, joka koskee maataloudessa työskentelevien naisten lisääntymis-terveyteen liittyviä erityisiä tarpeita kuuluu lainsäädännön alaan, koska siitä säädetään työsuojelulaissa ja työturvallisuuslaissa.

Artiklan 19 määräykset, jotka koskevat työntekijöiden sosiaalituloja ja heidän majoituksensa vähimmäisvaatimuksia kuuluvat lainsäädännön alaan, koska niistä säädetään työturvallisuuslaissa ja terveydensuojelulaissa.

Artiklan 20 määräys, joka koskee maataloustyöntekijöiden työaikoja kuuluu lainsäädännön alaan, koska siitä säädetään työaikalaislaissa. Määräys liittyy lisäksi perustuslain 18 §:n 1 momentissa tarkoitettuun perusoikeuteen, joka edellyttää sitä, että julkinen valta huolehtii työvoiman suojelusta ja sen osana työaika-suojelusta.

Artiklan 21 määräykset, jotka koskevat maataloustyöntekijöiden vakuutus-suojaa ja heitä koskevaa sosiaaliturva- ja vakuutusjärjestelmää kuuluvat lainsäädännön alaan, koska niistä säädetään tapaturmavakuutuslaissa ja työntekijäin eläketurvaa koskevassa lainsäädännössä.

Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 19 artikla edellyttää kunkin jäsenvaltion saatavan yleiskokouksen hyväksymät yleisso-

pimukset ja suositukset määräajassa yleiskouksen päättymisestä toimivaltaisen valtiolimen käsiteltäväksi lainsäädäntö- ja muita toimia varten. Tästä johtuen yleissopimus nro 184 ja suositus nro 192 tulee saattaa eduskunnan käsiteltäväksi.

6. Käsittelyjärjestys

Yleissopimus nro 184 ei sisällä määräyksiä, jotka koskisivat perustuslakia sen 94 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla. Näin ollen yleissopimus voidaan hallituksen käsityksen mukaan hyväksyä äänen enemmistöllä ja ehdotus sen voimaansaattamislakiksi voidaan hyväksyä tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä.

Edellä olevan perusteella ja perustuslain 94 §:n mukaisesti esitetään,

että Eduskunta hyväksyisi Genevessä pidetyssä 89. Kansainvälisessä työkonferenssissa 21 päivänä kesäkuuta 2001 hyväksytyn Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksen nro 184, joka koskee maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä, ja

että Eduskunta hyväksyisi Genevessä pidetyssä 89. Kansainvälisessä työkonferenssissa 21 päivänä kesäkuuta 2001 hyväksytyn suosituksen nro 192, joka koskee maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä.

Koska yleissopimus sisältää lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä, annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi samalla seuraava lakiehdotus:

Lakiehdotus

Laki

maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskevan yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Genevessä 21 päivänä kesäkuuta 2001 tehdyn Kansainvälisen työkonferenssin hyväksymän yleissopimuksen nro184, joka koskee maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä, lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset

ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §
Tämän lain voimaapanosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Jan-Erik Enestam*

*Liite**(Käännös)***YLEISSOPIMUS NRO 184****JOKA KOSKEE MAATALOUSALAN
TYÖTURVALLISUUTTA JA
-TERVEYTTÄ**

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

jonka Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvosto on kutsunut koolle Geneveen ja joka on aloittanut 89. istuntonsa 5 kesäkuuta 2001, ja

ottaa huomioon asiaan liittyvien kansainvälisten työelämää koskevien yleissopimusten ja suositusten periaatteet, erityisesti plantaasityöntekijäin työoloja koskevan yleissopimuksen ja suosituksen, 1958, työvammatapauksissa myönnettäviä etuja koskevan yleissopimuksen ja suosituksen, 1964, maatalouden ammattientarkastusta koskevan yleissopimuksen ja suosituksen, 1969, työturvallisuutta ja -terveyttä sekä työympäristöä koskevan yleissopimuksen ja suosituksen, 1981, työterveyshuoltoa koskevan yleissopimuksen ja suosituksen, 1985, ja työturvallisuutta kemikaaleja käyttäessä koskevan yleissopimuksen ja suosituksen, 1990, ja

korostaa tarvetta omaksua yhtenäinen lähestymistapa maatalouteen, ja ottaa huomioon muissa toimialaan sovellettavissa ILO:n asiakirjoissa ilmaistujen periaatteiden antamat laajemmat puitteet, erityisesti ammatillista järjestäytymisvapautta ja ammatillisen järjestäytymisoikeuden suojelua koskevan yleissopimuksen, 1948, järjestäytymisoikeuden ja kollektiivisen neuvotteluoikeuden periaatteiden soveltamista koskevan yleissopimuksen, 1949, työhön pääsemiseksi vaadittavaa vähimmäisikää koskevan yleissopimuksen, 1973, ja lapsityön pahimpia muotoja koskevan yleissopimuksen, 1999, ja

ottaa huomioon monikansallisia yrityksiä ja sosiaalipolitiikkaa koskevan kolmikantai-

CONVENTION NO 184**CONCERNING SAFETY AND HEALTH
IN AGRICULTURE**

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 89th Session on 5 June 2001, and

Noting the principles embodied in the relevant international labour Conventions and Recommendations, in particular the Plantations Convention and Recommendation, 1958, the Employment Injury Benefits Convention and Recommendation, 1964; the Labour Inspection (Agriculture) Convention and Recommendation, 1969; and the Occupational Safety and Health Convention and Recommendation, 1981, the Occupational Health Services Convention and Recommendation, 1985, and the Chemicals Convention and Recommendation, 1990, and

Stressing the need for a coherent approach to the sector and taking into consideration the wider framework of the principles embodied in other ILO instruments applicable to agriculture, in particular the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948; the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949; the Minimum Age Convention, 1973; and the Worst Forms of Child Labour Convention, 1999; and

Noting the Tripartite Declaration of Principles concerning Multinational Enterprises

sen periaatejulistuksen sekä asiaankuuluvat ohjeistot, erityisesti työtapaturmien ja ammattitautien rekisteröintiä ja ilmoittamista koskevan ohjeiston, 1996, ja turvallisuutta ja terveyttä metsätyössä koskevan ohjeiston, 1998, ja

päittää hyväksyä eräitä turvallisuutta ja terveyttä maataloudessa koskevia ehdotuksia, mikä on istunnon esityslistalla neljäntenä asiakohtana, ja

päittää, että nämä ehdotukset tulee laatia kansainvälisen yleissopimuksen muotoon, sekä

hyväksyy tänä kahdentenakymmenentenäensimmäisenä päivänä kesäkuuta vuonna kaksituhattayksi seuraavan yleissopimuksen, josta voidaan käyttää nimitystä Maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskeva yleissopimus, 2001.

I. SOVELTAMISALA

1 artikla

Tässä yleissopimuksessa käsitteellä "maatalous" tarkoitetaan maatalousyrityksissä suoritettavia maataloudellisia ja metsätaloudellisia toimintoja, mukaan lukien kasvinviljely, maatalouteen liittyvät metsätaloudelliset toiminnot, kotieläinten ja hyönteisten hoito, yrityksessä tai sen puolesta tehty puolesta tehty maatalous- ja eläintuotteiden jatkojalostus sekä koneiden, välineiden, laitteiden, työkalujen ja maatalouslaitteistojen käyttö ja kunnossapito, sisältäen kaikki maatalousyrityksessä tapahtuvat prosessit, varastoinnit, toiminnot tai kuljetukset, jotka liittyvät suoranaisesti maatalous- tuotantoon.

2 artikla

Tässä yleissopimuksessa käsitteellä "maatalous" ei tarkoiteta:

- a) kotitarveviljelyä,
- b) teollisia prosesseja, joissa käytetään maataloustuotteita raaka-aineina sekä näihin liittyviä palveluja, ja
- c) metsien teollista hyödyntämistä.

and Social Policy as well as the relevant codes of practice, in particular the code of practice on recording and notification of occupational accidents and diseases, 1996, and the code of practice on safety and health in forestry work, 1998, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to safety and health in agriculture, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

adopts this twenty-first day of June of the year two thousand and one the following Convention, which may be cited as the Safety and Health in Agriculture Convention, 2001:

I. SCOPE

Article 1

For the purpose of this Convention the term "agriculture" covers agricultural and forestry activities carried out in agricultural undertakings including crop production, forestry activities, animal husbandry and insect raising, the primary processing of agricultural and animal products by or on behalf of the operator of the undertaking as well as the use and maintenance of machinery, equipment, appliances, tools, and agricultural installations, including any process, storage, operation or transportation in an agricultural undertaking, which are directly related to agricultural production.

Article 2

For the purpose of this Convention the term "agriculture" does not cover:

- a) subsistence farming;
- b) industrial processes that use agricultural products as raw material and the related services; and
- c) the industrial exploitation of forests.

3 artikla

1. Asianmukaisia edustavia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä kuultuaan yleissopimuksen ratifioivan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen:

a) voi sulkea yleissopimuksen tai joidenkin sen määräysten soveltamisalan ulkopuolelle tiettyjä maatalousyrittäjiä tai rajoitettuja työntekijäryhmiä, mikäli yleissopimuksen soveltaminen niihin aiheuttaisi merkittäviä erityisongelmia; ja

b) on velvollinen näiden sopimuksen ulkopuolelle suljettujen yritysten ja työntekijäryhmien osalta laatimaan suunnitelmia, joiden avulla nämä yritykset ja työntekijäryhmät asteittain saatetaan yleissopimusten määräysten piiriin.

2. Kunkin jäsenvaltion on ensimmäisessä yleissopimuksen soveltamista koskevassa Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 22 artiklan mukaisessa raportissaan luettelava ne yritykset ja ryhmät, jotka tämän artiklan 1(a) kohdan mukaisesti on suljettu sopimuksen ulkopuolelle sekä poissulkemisen perusteet. Myöhemmin annettavissa raporteissaan jäsenvaltion on esiteltävä toimenpiteet, joiden avulla yleissopimuksen määräyksiä laajennetaan asteittaisesti kattamaan poissuljetut työntekijät.

II. YLEISET MÄÄRÄYKSET

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on laadittava, pantava toimeen ja määrääjain tarkistettava yhtenäinen maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskeva kansallinen toimintaohjelma, jonka laatimisessa on kuultava asianmukaisia edustavia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä ja otettava huomioon kansalliset olosuhteet ja käytäntö. Tämän toimintaohjelman tavoitteena tulee olla työstä aiheutuvien, työhön liittyvien tai työn kuluessa tapahtuvien tapaturmien ja terveyshaittojen ennaltaehkäiseminen poistamalla, minimoimalla tai valvomalla maataloustyöympäristössä esiintyviä vaaroja.

2. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi kansallisen lainsäädännön ja määräysten tulee:

Article 3

1. The competent authority of a Member which ratifies the Convention, after consulting the representative organizations of employers and workers concerned:

a) may exclude certain agricultural undertakings or limited categories of workers from the application of this Convention, or certain provisions thereof, when special problems of a substantial nature arise; and

b) shall, in the case of such exclusions, make plans to cover progressively all undertakings and all categories of workers.

2. Each Member shall list, in the first report on the application of the Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organization, any exclusions made in pursuance of paragraph 1(a) of this Article giving the reasons for such exclusion. In subsequent reports, it shall describe the measures taken with a view to extending progressively the provisions of the Convention to the workers concerned.

II. GENERAL PROVISIONS

Article 4

1. In the light of national conditions and practice and after consulting the representative organizations of employers and workers concerned, Members shall formulate, carry out and periodically review a coherent national policy on safety and health in agriculture. This policy shall have the aim of preventing accidents and injury to health arising out of, linked with, or occurring in the course of work, by eliminating, minimizing or controlling hazards in the agricultural working environment.

2. To this end, national laws and regulations shall:

a) nimetä toimivaltainen viranomainen, joka vastaa toimintaohjelman toimeenpanosta sekä valvoo maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskevan kansallisen lainsäädännön ja määräysten noudattamista,

b) määrittellä työnantajien ja työntekijöiden oikeudet ja velvollisuudet, jotka liittyvät maatalousalan työturvallisuuteen ja -terveyteen, ja

c) perustaa maatalousalan eri sektoreita edustavien asianomaisten viranomaisten ja toimielinten välille yhteistyöelimiä ja määrittellä niiden toimi- ja vastuualueet ottaen huomioon niiden tehtävien toisiaan täydentävän luonteen sekä kansalliset olosuhteet ja käytännön.

3. Tehtävää hoitamaan määrätyn toimivaltaisen viranomaisen tulee määrätä toimenpiteistä, joiden avulla voidaan korjata sellaiset maatalouteen liittyvät toiminnot, jotka aiheuttavat välitöntä vaaraa työntekijöiden turvallisuudelle tai terveydelle. Vaaraa aiheuttavista toiminnoista tulee määrätä asianmukainen rangaistus kansallisen lainsäädännön ja määräysten mukaisesti. Tarvittaessa toiminta tulee voida keskeyttää tai sitä tulee voida rajoittaa siihen asti kunnes terveyden tai turvallisuuden vaarantavat olosuhteet on korjattu.

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden tulee varmistaa, että niillä on riittävä ja asianmukainen järjestelmä maataloustyöpaikkojen tarkastusta varten ja että sen toimintaan on osoitettu riittävät varat.

2. Kansallisen lainsäädännön mukaisesti toimivaltainen viranomainen voi alueellisella tai paikallisella tasolla sallia asianmukaisen valtion viranomaisen, julkisen laitoksen tai yksityisen, valtion valvoman laitoksen avustavan tiettyjen tarkastusten suorittamisessa tai suorittaa tarkastukset yhteistyössä tällaisten laitosten kanssa.

a) designate the competent authority responsible for the implementation of the policy and for the enforcement of national laws and regulations on occupational safety and health in agriculture;

b) specify the rights and duties of employers and workers with respect to occupational safety and health in agriculture; and

c) establish mechanisms of inter-sectoral coordination among relevant authorities and bodies in the agricultural sector and define their functions and responsibilities taking into account their complementarity and national conditions and practices.

3. The designated competent authority shall provide for corrective measures and appropriate penalties in accordance with national laws and regulations, including, where appropriate, the suspension or restriction of those agricultural activities which pose an imminent risk to the safety and health of workers, until the conditions giving rise to the suspension or restriction have been corrected.

Article 5

1. Members shall ensure that an adequate and appropriate system of inspection for agricultural workplaces is in place and is provided with adequate means.

2. In accordance with national legislation, the competent authority may entrust certain inspection functions at the regional or local level, on an auxiliary basis, to appropriate government services, public institutions, or private institutions under government control, or may associate these services or institutions with the exercise of such function.

III. ENNALTAEHKÄISEVÄT JA SUO- JAAVAT TOIMET

YLEISTÄ

6 artikla

1. Työnantajalla tulee olla velvollisuus varmistaa työntekijöiden turvallisuus ja terveys kaikkien työhön liittyvien näkökohtien osalta kansallisen lainsäädännön ja määräysten mukaisesti.

2. Kansallisen lainsäädännön ja määräysten tai toimivaltaisen viranomaisen tulee edellyttää, että kahden tai useamman työnantajan tai yhden tai useamman työnantajan ja yhden tai useamman itsenäisen ammattiharjoittajan toimiessa samalla maataloustyöpaikalla näiden tulee olla yhteistyössä turvallisuus- ja terveystoimia sovellettaessa. Toimivaltaisen viranomaisen tulee tarvittaessa määrätä tässä yhteistyössä noudatettavista yleisistä menettelytavoista.

7 artikla

Yleissopimuksen 4 artiklassa mainitun kansallisen toimintaohjelman noudattamiseksi kansallisen lainsäädännön ja määräysten tai toimivaltaisen viranomaisen tulee määrätä yrityksen koko ja sen toiminnan laatu huomioon ottaen, että työnantajan on:

a) arvioitava asianmukaisesti työntekijöiden turvallisuuteen ja terveyteen liittyvät riskit ja otettava käyttöön ennaltaehkäiseviä ja suojaavia toimenpiteitä arvioinnin tuloksen niin edellyttäessä. Kyseisillä toimenpiteillä varmistetaan, että kaikissa aiotuissa käyttöolosuhteissa kaikki työnantajan valvonnan alaiset maataloudelliset toiminnot, työpaikat, koneet, välineet, kemikaalit, työkalut ja prosessit ovat säädettyjen turvallisuus- ja terveystoimien mukaisia,

b) varmistettava, että maataloustyöntekijöitä tarpeellisessa määrin valvotaan ja että he saavat riittävän ja asianmukaisen koulutuksen, selkeät ohjeet ja tarpeellisen opastuksen turvallisuuteen ja terveyteen liitty-

III. PREVENTIVE AND PROTECTIVE MEASURES

GENERAL

Article 6

1. In so far as is compatible with national laws and regulations, the employer shall have a duty to ensure the safety and health of workers in every aspect related to the work.

2. National laws and regulations or the competent authority shall provide that, whenever in an agricultural workplace two or more employers undertake activities, or whenever one or more employers and one or more self-employed persons undertake activities, they shall cooperate in applying the safety and health requirements. Where appropriate, the competent authority shall prescribe general procedures for this collaboration.

Article 7

In order to comply with the national policy referred to in Article 4 of the Convention, national laws and regulations or the competent authority shall provide, taking into account the size of the undertaking and the nature of its activity, that the employer shall:

a) carry out appropriate risk assessments in relation to the safety and health of workers and, on the basis of these results, adopt preventive and protective measures to ensure that under all conditions of their intended use all agricultural activities, workplaces, machinery, equipment, chemicals tools and processes under the control of the employer are safe and comply with prescribed safety and health standards;

b) ensure that adequate and appropriate training and comprehensible instructions on safety and health and any necessary guidance or supervision are provided to workers in agriculture, including information on the

vissä kysymyksissä. Ohjeiden ja opastuksen tulee koskea työhön liittyviä vaaroja ja riskejä ja sitä, miten niiltä suojaudutaan. Tällöin on otettava huomioon koulutustaso ja kielelliset erot, ja

c) ryhdyttävä välittömiin toimenpiteisiin sellaisen toiminnan pysäyttämiseksi, joka aiheuttaa välittömän ja vakavan vaaran turvallisuudelle ja terveydelle sekä työntekijöiden evakuoimiseksi soveltuvalla tavalla.

8 artikla

1. Maataloustyöntekijöillä on oltava oikeus:

a) saada tietoa ja tulla kuulluksi turvallisuus- ja terveyskysymyksissä sekä uusien teknologioiden aiheuttamista vaaroista,

b) osallistua turvallisuus- ja terveystoimenpiteiden soveltamiseen ja tarkistamiseen sekä kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti työsuojeluvaltuutetun ja työsuojelutoimikuntien jäsenten valintaan, ja

c) pidättäytyä työstä jos heillä on perusteltua syytä uskoa sen aiheuttavan välittömän ja vakavan vaaran heidän turvallisuudelleen ja terveydelleen. Asiasta tulee välittömästi ilmoittaa työnjohdolle. Nämä toimenpiteet eivät millään tavalla saa huonontaa heidän asemaansa.

2. Maataloustyöntekijöillä ja heidän edustajillaan tulee olla velvollisuus noudattaa säädettyjä turvallisuutta ja terveyttä koskevia menettelytapoja ja tehdä yhteistyötä työnantajien kanssa, jotta jälkimmäiset voivat noudattaa omia velvollisuuksiaan ja vastuitaan.

3. Menettelytavat, joita noudatetaan 1 ja 2 kappaleissa mainittuja oikeuksia ja velvollisuuksia toteutettaessa, määritellään kansallisessa lainsäädännössä ja määräyksissä, toimivaltaisen viranomaisen päätöksissä, työ- tai virkaehtosopimuksissa tai muulla soveltuvalla tavalla.

4. Ennen kuin tämän yleissopimuksen määräyksiä pannaan toimeen 3 kappaleen perusteella, on ensin kuultava asianmukaisia edustavia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä.

hazards and risks associated with their work and the action to be taken for their protection, taking into account their level of education and differences in language; and

c) take immediate steps to stop any operation where there is an imminent and serious danger to safety and health and to evacuate workers as appropriate.

Article 8

1. Workers in agriculture shall have the right:

a) to be informed and consulted on safety and health matters including risks from new technologies,

b) to participate in the application and review of safety and health measures and, in accordance with national law and practice, to select safety and health representatives and representatives in safety and health committees; and

c) to remove themselves from danger resulting from their work activity when they have reasonable justification to believe there is an imminent and serious risk to their safety and health and so inform their supervisor immediately. They shall not be placed at any disadvantage as a result of these actions.

2. Workers in agriculture and their representatives shall have the duty to comply with the prescribed safety and health measures and to cooperate with employers in order for the latter to comply with their own duties and responsibilities

3. The procedures for the exercise of the rights and duties referred to in paragraphs 1 and 2 shall be established by national laws and regulations, the competent authority, collective agreements or other appropriate means.

4. Where the provisions of this Convention are implemented as provided for by paragraph 3, there shall be prior consultation with the representative organizations of employers and workers concerned.

KONEIDEN KÄYTTÖTURVALLISUUS
JA ERGONOMIA

9 artikla

1. Kansallisessa lainsäädännössä ja määräyksissä tai toimivaltaisen viranomaisen on määrättävä, että maataloudessa käytettävät koneet, välineet, mukaan lukien henkilökohtaiset suojavarusteet, laitteet ja käsityökalut ovat kansallisten tai muiden tunnustettujen turvallisuus- ja terveystandardien mukaisia ja tarkoituksenmukaisesti asennettuja, kunnossapidettyjä ja suojattuja.

2. Toimivaltaisen viranomaisen tulee ryhtyä toimenpiteisiin varmistaakseen, että valmistajat, maahantuojat ja toimittajat noudattavat 1 kappaleessa mainittuja normeja ja antavat käyttäjien sekä pyydettyä toimivaltaisten viranomaisten käyttöön riittävää ja tarkoituksenmukaista tietoa, johon luetaan mukaan vaarasta varoittavat merkinnät käyttäjämääräyksellä tai kielillä.

3. Työnantajien tulee varmistaa, että työntekijät ymmärtävät ja että heillä on käytössään valmistajien, maahantuojien ja toimittajien toimittama turvallisuuteen ja terveyteen liittyvä informaatio.

10 artikla

Kansallisessa lainsäädännössä ja määräyksissä on säädettävä, että:

a) maatalouskoneita ja -laitteita tulee käyttää ainoastaan siihen työhön jota varten ne on suunniteltu paitsi siinä tapauksessa, että muuta käyttöä, johon niitä ei alunperin ole suunniteltu, pidetään turvallisena kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti. Erityisesti niitä ei tule käyttää ihmisten kuljettamiseen, jollei niitä ole suunniteltu tai mukautettu henkilökuljetuksiin:

b) maatalouskoneita ja laitteita käyttävien henkilöiden tulee olla koulutettuja ja päteviä kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti.

MACHINERY SAFETY AND ERGONOMICS

Article 9

1. National laws and regulations or the competent authority shall prescribe that machinery, equipment, including personal protective equipment, appliances and hand tools used in agriculture comply with national or other recognized safety and health standards and be appropriately installed, maintained and safeguarded.

2. The competent authority shall take measures to ensure that manufacturers, importers and suppliers comply with the standards referred to in paragraph 1 and provide adequate and appropriate information including hazard warning signs, in the official language or languages of the user country, to the users and, on request, to the competent authority.

3. Employers shall ensure that workers receive and understand the safety and health information supplied by manufacturers, importers and suppliers.

Article 10

National laws and regulations shall prescribe that agricultural machinery and equipment shall:

a) only be used for work for which they are designed, unless a use outside of the initial design purpose has been assessed as safe in accordance with national law and practice and, in particular, shall not be used for human transportation, unless designed or adapted so as to carry persons; and

b) be operated by trained and competent persons, in accordance with national law and practice.

TAVAROIDEN KÄSITTELY JA KULJETUS

11 artikla

1. Toimivaltaisen viranomaisen tulee asianmukaisia edustavia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä kuultuaan laatia tavaroiden käsittelylle ja kuljetukselle, erityisesti jos se tehdään ihmisvoimin, turvallisuus- ja terveystieteelliset. Näiden on perustuttava riski arviointeihin, teknillisiin normeihin ja lääketieteellisiin lausuntoihin. Lisäksi huomioon on otettava kaikki työn suorittamisen kannalta merkitykselliset olosuhteet kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti.

2. Ihmisvoimin tehtävänä työnä ei tule teettää tai sallia teetetävän sellaista taakkojen käsittelyä tai kuljetusta, jossa taakka painonsa tai luonteensa vuoksi todennäköisesti vaarantaa työntekijöiden turvallisuuden tai terveyden.

KEMIKAALIEN ASIANMUKAINEN KÄSITTELY

12 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen tulee ryhtyä kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisiin toimenpiteisiin joilla varmistetaan, että:

a) on olemassa soveltuva kansallinen järjestelmä tai jokin muu toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä järjestelmä, jossa määritellään täsmälliset kriteerit maataloudessa käytettävien kemikaalien maahantuonnille, luokittelulle, pakkaamiselle ja merkitsemiselle sekä niiden kieltämiselle tai rajoittamiselle,

b) ne, jotka valmistavat, tuovat maahan, toimittavat, myyvät, siirtävät, varastoivat tai hävittävät maataloudessa käytettäviä kemikaaleja noudattavat kansallisia tai muita tunnustettuja turvallisuus- ja terveystieteellisiä normeja toimittavat käyttäjille ja pyydettyä toimivaltaiselle viranomaiselle riittävää ja asianmukaista tietoa maan virallisella kielellä tai virallisilla kielillä, ja

HANDLING AND TRANSPORT OF MATERIALS

Article 11

1. The competent authority, after consulting the representative organizations of employers and workers concerned, shall establish safety and health requirements for the handling and transport of materials, particularly on manual handling. Such requirements shall be based on risk assessment, technical standards and medical opinion, taking account of all the relevant conditions under which the work is performed, in accordance with national law and practice.

2. Workers shall not be required or permitted to engage in the manual handling or transport of a load which by reason of its weight or nature is likely to jeopardize their safety or health.

SOUND MANAGEMENT OF CHEMICALS

Article 12

The competent authority shall take measures, in accordance with national law and practice, to ensure that:

a) there is an appropriate national system or any other system approved by the competent authority establishing specific criteria for the importation, classification, packaging and labeling of chemicals used in agriculture and for banning or restriction;

b) those who produce, import, provide, sell, transfer, store or dispose of chemicals used in agriculture, comply with national or other recognized safety and health standards, and provide adequate and appropriate information to the users in the appropriate official language or languages of the country and, on request, to the competent authority; and

c) kemiallisen jätteen, käytöstä poistettujen kemikaalien ja tyhjen kemikaalisäiliöiden turvallista keräämistä, kierrätystä ja hävittämistä varten on olemassa sopiva järjestelmä, jonka avulla vältetään niiden käyttö muihin tarkoituksiin ja poistetaan tai minimoidaan turvallisuudelle ja terveydelle sekä ympäristölle aiheutuvat riskit.

13 artikla

1. Kansallisen lainsäädännön ja määräysten tai toimivaltaisen viranomaisen tulee varmistaa, että yritystasolla on ennaltaehkäiseviä ja suojaavia toimenpiteitä kemikaalien käyttöä ja kemiallisen jätteen käsittelyä varten.

2. Näiden toimien tulee kattaa muun muassa:

a) kemikaalien valmistus, käsittely, käyttö, varastointi ja kuljetus,

b) maataloudelliset toiminnot, joiden tarkoituksena on kemikaalien levittäminen,

c) kemikaalien käsittelyvälineiden ja säiliöiden kunnossapito, korjaus ja puhdistus, ja

d) tyhjen säiliöiden hävittäminen sekä kemiallisen jätteen ja käytöstä poistettujen kemikaalien käsittely ja hävittäminen.

ELÄINTEN KÄSITTELY JA SUOJAUTUMINEN BIOLOGISILTA RISKEILTÄ

14 artikla

Kansallisen lainsäädännön ja määräysten tulee varmistaa se, että biologisia tekijöitä käsiteltäessä varaudutaan tartuntojen, allergioiden ja myrkytysten riskien ennalta ehkäisyyn ja minimointiin ja että eläimiin ja eläintiloihin liittyvissä toiminnoissa noudatetaan kansallisia tai muita tunnustettuja terveys- ja turvallisuusnormeja.

MAATALOUSLAITTEISTOT

15 artikla

Maatalouslaitteistojen rakentamisessa,

c) there is a suitable system for the safe collection, recycling and disposal of chemical waste, obsolete chemicals and empty containers of chemicals so as to avoid their use for other purposes and to eliminate or minimize the risks to safety and health and to the environment

Article 13

1. National laws and regulations or the competent authority shall ensure that there are preventive and protective measures for the use of chemicals and handling of chemical waste at the level of the undertaking.

2. These measures shall cover, inter alia:

a) the preparation, handling, application, storage and transportation of chemicals;

b) agricultural activities leading to the dispersion of chemicals;

c) the maintenance, repair and cleaning of equipment and containers for chemicals; and

d) the disposal of empty containers and the treatment and disposal of chemical waste and obsolete chemicals.

ANIMAL HANDLING AND PROTECTION AGAINST BIOLOGICAL RISKS

Article 14

National laws and regulations shall ensure that risks such as those of infection, allergy or poisoning are prevented or kept to a minimum when biological agents are handled, and activities involving animals, livestock and stabling areas, comply with national or other recognized health and safety standards.

AGRICULTURAL INSTALLATIONS

Article 15

The construction, maintenance and repair-

kunnossapidossa ja korjauksessa on noudatettava kansallista lainsäädäntöä, määräyksiä sekä turvallisuus- ja terveysvaatimuksia.

IV. MUUT MÄÄRÄYKSET

NUORET TYÖNTEKIJÄT JA VAARALLINEN TYÖ

16 artikla

1. Maataloustyöhön pääsemiseksi vaadittava vähimmäisikä ei saa alittaa 18 vuotta, mikäli työ luonteensa tai työskentelyolosuhteidensa vuoksi todennäköisesti vaarantaa nuorten henkilöiden turvallisuuden ja terveyden.

2. Kansallisen lainsäädännön ja määräysten tai toimivaltaisen virnaomaisen on asianmukaisia edustavia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä kuultuaan määriteltävä 1 kappaleessa tarkoitetut tehtävät tai työt..

3. Huolimatta 1 kappaleen määräyksestä kansallinen lainsäädäntö tai määräykset taikka toimivaltainen viranomainen voi, asianmukaisia edustavia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä kuultuaan hyväksyä kappaleessa tarkoitetun työn suorittamisen 16 vuoden iästä alkaen sillä ehdolla, että työhön annetaan soveltuvaa ennakokoulutusta ja että nuorten työntekijöiden turvallisuus ja terveys täydellisesti turvataan.

TILAPÄISET JA KAUSITYÖNTEKIJÄT

17 artikla

On ryhdyttävä toimenpiteisiin, joilla varmistetaan se, että tilapäisten ja kausityöntekijöiden turvallisuus ja terveys on suojattu samalla tavalla kuin vakinaisten maataloustyöntekijöiden.

NAISTYÖNTEKIJÄT

18 artikla

On ryhdyttävä toimenpiteisiin joilla var-

ing of agricultural installations shall be in conformity with national laws, regulations and safety and health requirements.

IV. OTHER PROVISIONS

YOUNG WORKERS AND HAZARDOUS WORK

Article 16

1. The minimum age for assignment to work in agriculture which, by its nature or the circumstances in which it is carried out, is likely to harm the safety and health of young persons shall not be less than 18 years.

2. The types of employment or work to which paragraph 1 applies shall be determined by national laws and regulations or by the competent authority, after consultation with the representative organizations of employers and workers concerned.

3. Notwithstanding paragraph 1, national laws or regulations or the competent authority may, after consultation with the representative organizations of employers and workers concerned, authorize the performance of work referred to in that paragraph as from 16 years of age on condition that appropriate prior training is given and the safety and health of the young workers are fully protected.

TEMPORARY AND SEASONAL WORKERS

Article 17

Measures shall be taken to ensure that temporary and seasonal workers receive the same safety and health protection as that accorded to comparable permanent workers in agriculture.

WOMEN WORKERS

Article 18

Measures shall be taken to ensure that the

mistetaan se, että naispuolisten työntekijöiden raskauteen, imetykseen ja lisääntymis-terveyteen liittyvät erityiset tarpeet otetaan huomioon

special needs of women agricultural workers are taken into account, especially in relation to pregnancy, breast-feeding and reproductive health.

HYVINVOINTI- JA MAJOITUSPALVELUT

WELFARE AND ACCOMMODATION FACILITIES

19 artikla

Article 19

Kansallisen lainsäädännön ja määräysten tai toimivaltaisen viranomaisen tulee määrätä, asianmukaisia edustavia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä kuultuaan,

National laws and regulations or the competent authority shall prescribe, after consultation with the representative organizations of employers and workers concerned:

a) työntekijälle järjestettävistä riittävästä, maksuttomista sosiaalituloista, ja

a) the provision of adequate welfare facilities at no cost to the worker; and

b) majoituksen vähimmäisnormeista työntekijöille, jotka työn luonteen vuoksi joutuvat asumaan tilapäisesti tai vakinaisesti yrityksessä.

b) the minimum accommodation standards for workers who are required by the nature of the work to live temporarily or permanently in the undertaking.

TYÖAIKAJÄRJESTELYT

WORKING TIME ARRANGEMENTS

20 artikla

Article 20

Maataloustyöntekijöiden työaikojen, yön ja lepoaikojen tulee olla kansallisen lainsäädännön ja määräysten tai työ- ja virkaehtosopimusten mukaisia.

Hours of work, night work and rest periods for workers in agriculture shall be in accordance with national laws and regulations or collective agreements.

SUOJA TYÖTAPATURMIA JA AMMATTITAUTEJA VASTAAN

COVERAGE AGAINST OCCUPATIONAL INJURIES AND DISEASES

21 artikla

Article 21

1. Kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti maataloustyöntekijöiden tulee kuulua sellaisen vakuutuspuolan tai sosiaaliturvajärjestelmän piiriin, joka kattaa kuolemaan johtavat ja muut työtapaturmat ja ammattitaudit sekä työkyvyttömyyden ja muut työhön liittyvät terveysriskit ja vastaa vähintään muiden toimialojen työntekijöiden suojan tasoa.

1. In accordance with national law and practice, workers in agriculture shall be covered by an insurance or social security scheme against fatal and non-fatal occupational injuries and diseases, as well as against invalidity and other work-related health risks, providing coverage at least equivalent to that enjoyed by workers in other sectors.

2. Nämä järjestelmät voivat joko muodostaa osan kansallista järjestelmää tai olla muussa soveltuvassa, kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisessa muodossa.

2. Such schemes may either be part of national scheme or take any other appropriate form consistent with national law and practice.

LOPPUMÄÄRÄYKSET

22 artikla

Tämän yleissopimuksen virallisista ratifioinneista on rekisteröintiä varten lähetettävä ilmoitus Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle.

23 artikla

1. Tämä yleissopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifioinnit Kansainvälisen työtoimiston pääjohtaja on rekisteröinyt.

2. Se tulee voimaan 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifioinnit.

3. Sen jälkeen tämä yleissopimus tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona sen ratifiointi on rekisteröity.

24 artikla

1. Tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio voi irtisanoa sen kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, jona yleissopimus on alunperin tullut voimaan, lähettämällä ilmoituksen irtisanomisesta Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle rekisteröintiä varten. Kyseinen irtisanominen tulee voimaan vasta vuoden kuluttua rekisteröimispäivämäärästä.

2. Kukin tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio, joka ei vuoden kuluessa edellisessä kappaleessa mainitun kymmenen vuoden määräajan päättymisestä käytä tämän artiklan mukaista irtisanomisoikeuttaan, on sidottu noudattamaan yleissopimusta seuraavan kymmenvuotiskauden ajan ja saa sen jälkeen irtisanoa tämän yleissopimuksen kunkin kymmenvuotiskauden päätyttyä tässä artiklassa määrätyn ehdoin.

25 artikla

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava Kansainvälisen työjärjes-

FINAL PROVISIONS

Article 22

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 23

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General of the International Labour Office.

2. It shall come into force 12 months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member 12 months after the date on which its ratification has been registered.

Article 24

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 25

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Mem-

tön kaikille jäsenvaltioille tieto kaikista jäsenvaltioiden hänelle ilmoittamista ja rekisteröidyistä ratifioinneista ja irtisanomisista.

2. Ilmoittaessaan järjestön jäsenvaltioille toisen ratifioinnin rekisteröinnistä pääjohtajan on kiinnitettävä järjestön jäsenvaltioiden huomio yleissopimuksen voimaantulopäivämäärään.

26 artikla

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille täydelliset tiedot kaikista edellisten artiklojen mukaisesti rekisteröimistään ratifioinneista ja irtisanomisista Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaista rekisteröintiä varten.

27 artikla

Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston on, milloin se katsoo tarpeelliseksi, esiteltävä yleiskonferenssille tämän yleissopimuksen soveltamista koskeva selostus sekä tutkittava, onko tarpeen ottaa konferenssin työjärjestykseen kysymys yleissopimuksen uudistamisesta kokonaan tai osittain.

28 artikla

1. Mikäli konferenssi hyväksyy uuden yleissopimuksen, joka kokonaan tai osittain korvaa tämän yleissopimuksen, eikä uusi yleissopimus toisin määrää, niin

a) jäsenvaltion ratifioidessa uuden korvaavan yleissopimuksen aiheutuu tästä välittömästi ipso jure tämän yleissopimuksen irtisanoutuminen yllä olevan 24 artiklan määräyksistä huolimatta, jos ja kun uusi korvaava yleissopimus on tullut voimaan,

b) uuden korvaavan yleissopimuksen tultua voimaan eivät jäsenvaltiot enää voi ratifioida tätä yleissopimusta.

bers of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and acts of denunciation communicated by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention shall come into force.

Article 26

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations, for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations, full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by the Director-General in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 27

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 28

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides-

a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 24 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. Tämä yleissopimus jää kuitenkin voimaan nykyisen muotoisena ja sisältöisenä niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat ratifioineet sen mutta eivät korvaavaa yleissopimusta.

29 artikla

Tämän yleissopimuksen englannin- ja ranskankieliset tekstit ovat yhtä todistusvoimaiset.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 29

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

*Liite**(Käännös)***SUOSITUS NRO 192****JOKA KOSKEE MAATALOUSALAN
TYÖTURVALLISUUTTA JA
-TERVEYTTÄ**

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

jonka Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvosto on kutsunut koolle Geneveen ja joka on aloittanut 89. istuntonsa 5 kesäkuuta 2001,

päätää hyväksyä eräitä maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskevia ehdotuksia, mikä on istunnon esityslistalla neljäntenä asiakohtana,

päätää, että nämä ehdotukset tulee laatia maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskevaa yleissopimusta, 2001 (jäljempänä "yleissopimus"), täydentävän suosituksen muotoon, sekä

hyväksyy tänä kahdentenkymmenentenäensimmäisenä päivänä kesäkuuta vuonna kaksituhattayksi seuraavan suosituksen, josta voidaan käyttää nimitystä Maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä koskeva suositus, 2001.

I. YLEISET MÄÄRÄYKSET

1. Yleissopimuksen 5 artiklan täytäntöön panemiseksi maatalouden ammattientarkastusta koskevien toimenpiteiden toteuttamisessa tulisi ottaa huomioon maatalouden ammattientarkastusta koskevassa yleissopimuksessa ja suosituksessa, 1969, ilmaistut periaatteet.

2. Monikansallisten yritysten tulisi tarjota riittävä turvallisuuden ja terveyden suoja maataloustyöntekijöilleen kaikilla työpajoillaan, ilman syrjintää ja riippumatta paikasta tai maasta, jossa ne sijaitsevat, kansallisen lainsäädännön ja käytännön sekä monikansallisia yrityksiä ja sosiaalipolitiikkaa

RECOMMENDATION NO 192**CONCERNING SAFETY AND HEALTH
IN AGRICULTURE**

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 89th Session on 5 June 2001, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to safety and health in agriculture, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Safety and Health in Agriculture Convention, 2001 (hereinafter referred to as "the Convention");

adopts this twenty-first day of June of the year two thousand and one the following Recommendation, which may be cited as the Safety and Health in Agriculture Recommendation, 2001:

I. GENERAL PROVISIONS

1. In order to give effect to Article 5 of the Convention, the measures concerning labour inspection in agriculture should be taken in the light of the principles embodied in the Labour Inspection (Agriculture) Convention and Recommendation, 1969.

2. Multinational enterprises should provide adequate safety and health protection for their workers in agriculture in all their establishments, without discrimination and regardless of the place or country in which they are situated, in accordance with national law and practice and the Tripartite

koskevan kolmikantaisen periaatejulistuksen mukaisesti.

Declaration of Principles concerning Multi-national Enterprises and Social Policy.

II. TYÖTURVALLISUUDEN JA -TERVEYDEN VALVONTA

II. OCCUPATIONAL SAFETY AND HEALTH SURVEILLANCE

3. (1) Yleissopimuksen 4 artiklassa mainittu kansallisen toimintaohjelman toimeenpanosta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen tulisi, asianmukaisia edustavia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä kuultuaan:

a) tunnistaa pääasiallisimmat ongelmat, määrittää toimenpiteiden tärkeysjärjestys, kehittää tehokkaita keinoja niiden ratkaisemiseksi ja arvioida tulokset määräajoin,

b) määrätä toimenpiteistä, joilla maataloustyöhön liittyviä ammatillisia riskejä voidaan ennalta ehkäistä ja valvoa, jolloin tulee:

(i) ottaa huomioon työturvallisuutta ja -terveyttä koskevan tiedon ja teknologian kehitys sekä asiaankuuluvat normit, ohjeet ja ohjeistot, joita tunnustetut kansalliset tai kansainväliset järjestöt ovat hyväksyneet,

(ii) ottaa huomioon ympäristönsuojelulliset näkökohdat maataloudessa,

(iii) eritellä toimenpiteet, joihin tulee ryhtyä maataloustyöntekijöiden työperäisten endemisten tautien riskin ennaltaehkäisemiseksi tai hallitsemiseksi, ja

(iv) erityisesti huomioida, ettei yhdenkään yksittäisen työntekijän tulisi suorittaa vaarallista työtä eristetyllä tai suljetulla alueella ilman riittävää mahdollisuutta yhteydenpitoon ja avun saantiin, ja

c) valmistella ohjeet työnantajia ja työntekijöitä varten.

(2) Yleissopimuksen 4 artiklan täytäntöönpanemiseksi toimivaltaisen viranomaisen tulisi:

a) antaa määräyksiä maataloustyöntekijöille soveltuvien työterveyspalvelujen asettaisesta laajentamisesta,

b) luoda menettelytavat, joiden avulla maatalouden työtaturmat ja työperäiset taudit rekisteröidään ja raportoidaan erityisesti tilastointia silmälläpitäen sekä toi-

3. (1) The competent authority designated to implement the national policy referred to in Article 4 of the Convention should, after consulting the representative organizations of employers and workers concerned:

a) identify major problems, establish priorities for action, develop effective methods for dealing with them and periodically evaluate the results;

b) prescribe measures for the prevention and control of occupational hazards in agriculture:

(i) taking into consideration technological progress and knowledge in the field of safety and health, as well as relevant standards, guidelines and codes of practice adopted by recognized national or international organizations;

(ii) taking into account the need to protect the general environment from the impact of agricultural activities;

(iii) specifying the steps to be taken in order to prevent or control the risk of work-related endemic diseases for workers in agriculture; and

(iv) specifying that no single worker should carry out hazardous work in an isolated or confined area, without an adequate possibility of communication and means of assistance; and

c) prepare guidelines for employers and workers.

(2) To give effect to Article 4 of the Convention, the competent authority should:

a) adopt provision for the progressive extension of appropriate occupational health services for workers in agriculture;

b) establish procedures for the recording and notification of occupational accidents and diseases in agriculture, in particular for the compilation of statistics, the implemen-

meenpannaan kansallinen toimintaohjelma ja kehitetään yritystasolla noudatettavia ennalta ehkäiseviä ohjelmia, ja

c) edistää työnantajien ja työntekijöiden tarpeita vastaavilla koulutusohjelmilla ja -aineistoilla maatalousalan työturvallisuutta ja -terveyttä.

4. (1) Yleissopimuksen 7 artiklan täytäntöön panemiseksi toimivaltaisen viranomaisen tulisi perustaa kansallinen työturvallisuuden ja -terveyden valvontajärjestelmä, johon tulisi kuulua sekä työntekijöiden terveyden että työympäristön valvonta.

(2) Tämän järjestelmän tulisi sisältää asianmukainen riskiarviointi ja tarpeen mukaan ennaltaehkäisyyn ja valvontaan liittyviä toimenpiteitä, jotka koskevat muun muassa:

- a) vaarallisia kemikaaleja,
- b) myrkyllisiä, tartunnan aiheuttavia tai herkästi biologisia tekijöitä ja jätteitä,
- c) ärsytystä aiheuttavia tai myrkyllisiä höyryjä,
- d) vaarallisia pölyjä,
- e) syöpää aiheuttavia aineita tai tekijöitä,
- f) melua ja värinää,
- g) äärimmäisiä lämpötiloja,
- h) auringon ultraviolettisäteilyä,
- i) tarttuvia eläintauteja,
- j) kontaktia villien tai myrkyllisten eläinten kanssa,
- k) koneiden ja välineiden käyttöä, johon luetaan henkilökohtaisten suojarusteiden käyttö,
- l) ihmisvoimin tehtävää taakkojen käsittelyä tai kuljetusta,
- m) ankaria tai pitkäaikaisia ruumiillisia ja henkisiä ponnistuksia, työperäistä stressiä ja vääriä työasentoja, ja
- n) uusien teknologioiden aiheuttamia riskejä.

(3) Tarvittaessa tulee ryhtyä toimenpiteisiin, joiden avulla valvotaan nuorten työntekijöiden, raskaana olevien ja imettävien naisten sekä ikääntyneiden työntekijöiden terveyttä.

tation of the national policy and the development of preventive programmes at the level of the undertaking; and

c) promote safety and health in agriculture by means of educational programmes and material to meet the needs of agricultural employers and workers.

4. (1) To give effect to Article 7 of the Convention, the competent authority should establish a national system for occupational safety and health surveillance which should include both workers' health and surveillance and the surveillance of the working environment.

(2) This system should include the necessary risk assessment and, where appropriate, preventive and control measures with respect to inter alia:

- a) hazardous chemicals;
- b) toxic, infectious or allergenic biological agents and waste;
- c) irritant or toxic vapours;
- d) hazardous dusts;
- e) carcinogenic substances or agents;
- f) noise and vibration;
- g) extreme temperatures;
- h) solar ultraviolet radiations;
- i) transmissible animal diseases;
- j) contact with wild or poisonous animals;
- k) the use of machinery and equipment, including personal protective equipment;
- l) the manual handling or transport of loads;
- m) intense or sustained physical and mental efforts, work-related stress and inadequate working postures; and
- n) risks from new technologies.

(3) Health surveillance measures for young workers and pregnant and nursing women and aged workers should be taken, where appropriate.

III. ENNALTAEHKÄISEVÄT JA SUOJAAVAT TOIMET

Riskiarviointi ja -hallinta

5. Yleissopimuksen 7 artiklan täytäntöön panemiseksi yritystason turvallisuus- ja terveystoimenpidekokonaisuuteen tulisi kuulua:

- a) työturvallisuus- ja -terveyspalvelut,
- b) riskiarviointi- ja -hallintatoimet seuraavassa tärkeysjärjestyksessä:
 - (i) riskitekijöiden poistaminen,
 - (ii) riskiä aiheuttavan tekijän valvonta,
 - (iii) riskitekijöiden minimoiminen työjärjestelyjen turvallisuutta koskevalla suunnittelulla, turvallisia työtapoja sekä teknisiä ja organisatorisia toimenpiteitä koskevien toimenpiteiden käyttöön ottamisella sekä koulutuksen järjestämisellä, ja
 - (iv) työntekijän käyttöön tarkoitettujen maksuttomien henkilökohtaisien suojavarusteiden ja -vaatteiden siinä tapauksessa, että riski kuitenkin on olemassa,
- c) onnettomuus- ja hätätapauksia koskevat järjestelyt, joihin sisältyy ensiapu ja mahdollisuus asianmukaiseen kuljetukseen terveydenhuoltolaitokseen,
- d) tapaturmien ja tautien rekisteröintiä ja raportoimista koskeva menettely,
- e) tarkoituksenmukaiset toimenpiteet, joiden avulla suojataan maataloustyömaalla olevia henkilöitä, sen läheisyydessä asuvaa väestöä ja sen ympäristöä maatalouden harjoittamisesta mahdollisesti aiheutuville riskeille, jotka aiheutuvat sellaisista seikoista kuin maatalouskemikaalijätteistä, karjanhoidon jätteistä, maaperän ja veden saastumisesta, maaperän liikaviljelystä ja topografisista muutoksista, ja
- f) toimenpiteet, joilla varmistetaan, että käytettävä teknologia sovitetaan ilmastoon, työorganisaatioon ja työkäytäntöihin.

Koneiden käyttöturvallisuus ja ergonomia

6. Yleissopimuksen 9 artiklan täytäntöön panemiseksi tulisi ryhtyä toimenpiteisiin, joilla varmistetaan, että teknologia, koneet ja välineet, joihin luetaan henkilökohtaiset

III. PREVENTIVE AND PROTECTIVE MEASURES

Risk assessment and management

5. To give effect to Article 7 of the Convention, a set of measures on safety and health at the level of the undertaking should include:

- a) occupational safety and health services;
- b) risk assessment and management measures in the following order of priority:
 - (i) elimination of the risk;
 - (ii) control of the risk at the source;
 - (iii) minimization of the risk by such means as the design of safe work systems, the introduction of technical and organizational measures and safe practices, and training; and
 - (iv) in so far as the risk remains, provision and use of personal protective equipment and clothing, at no cost to the worker;
- c) measures to deal with accidents and emergencies including first aid and access to appropriate transportation to medical facilities;
- d) procedures for the recording and notification of accidents and diseases;
- e) appropriate measures to protect persons present at an agricultural site, the population in the vicinity of it and the surrounding general environment, from risks which may arise from the agricultural activity concerned, such as those due to agrochemical waste, livestock waste, soil and water contamination, soil depletion and topographic changes; and
- f) measures to ensure that the technology used is adapted to climate, work organization and working practices.

Machinery safety and ergonomics

6. To give effect to Article 9 of the Convention, measures should be taken to ensure the appropriate selection or adaptation of technology, machinery and equipment, in-

suojavarusteet, valitaan tai mukautetaan tarkoitukseen soveltuviksi sekä että huomioon otetaan käyttäjämaiden paikalliset olosuhteet ja erityisesti ergonomiset seuraukset sekä ilmaston vaikutus.

Kemikaalien asiamukainen käsittely

7. (1) Ryhdyttäessä toimenpiteisiin, joilla määrätään maatalouskemikaalien asianmukaisesta käsittelystä, huomioon tulisi ottaa työturvallisuutta kemikaaleja käytettäessä koskevan yleissopimuksen ja suosituksen, 1990, periaatteet sekä muut asiaankuuluvat kansainväliset tekniset normit.

(2) Erityisesti yritystasolla toteutettaviin ennaltaehkäiseviin ja suojaaviin toimenpiteisiin tulisi kuulua:

a) työntekijöille tarkoitetut riittävät maksuttomat henkilökohtaiset suojavarusteet ja -vaatteet sekä kemikaalien käyttäjille tilat peseytymistä ja henkilökohtaisten suojavarusteiden ja kemikaalien käyttövälineiden kunnossapitoa ja puhdistusta varten,

b) kemikaalien ruiskutusalueilla ruiskutusta edeltäviin tai sen jälkeen tehtäviin varotoimenpiteisiin tulee kuulua elintarvikkeiden sekä juoma-, pesu- ja kasteluvesivarojen saastumisen ennaltaehkäiseminen,

c) vaarallisten, tarpeettomaksi käyneiden kemikaalien ja tyhjennettyjen, vielä mahdollisesti vaarallisten kemikaalien jäämiä sisältävien säiliöiden käsittely ja hävittäminen siten, että turvallisuudelle ja terveydelle sekä ympäristölle aiheutuva riski poistetaan tai minimoidaan kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti, ja

d) maataloudessa käytettävien torjunta-aineiden käyttöä koskeva kirjanpito,

e) maataloustyöntekijöiden jatkuva kouluttaminen, johon tarvittaessa kuuluu koulutus käytännöistä ja menettelytavoista, joita on noudatettava, tai vaaroista ja varotoimista, joita on noudatettava, kun työhön kuuluu kemikaalien käyttöä.

cluding personal protective equipment, taking into account local conditions in user countries and, in particular, ergonomic implications and the effect of climate.

Sound management of chemicals

7. (1) The measures prescribed concerning the sound management of chemicals in agriculture should be taken in the light of the principles of the Chemicals Convention and Recommendation, 1990, and other relevant international technical standards.

(2) In particular, preventive and protective measures to be taken at the level of the undertaking should include:

a) adequate personal protective equipment and clothing, and washing facilities for those using chemicals and for the maintenance and cleaning of personal protective and application equipment, at no cost to the worker;

b) spraying and post-spraying precautions in areas treated with chemicals including measures to prevent pollution of food, drinking, washing and irrigation water sources;

c) handling or disposal of hazardous chemicals which are no longer required, and containers which have been emptied but which may contain residues of hazardous chemicals, in a manner which eliminates or minimizes the risk to safety and health and to the environment, in accordance with national law and practice; and

d) keeping a register of the application of agricultural pesticides.

e) training of agricultural workers on a continuing basis to include, as appropriate, training in the practices and procedures or about hazards and on the precautions to be followed in connection with the use of chemicals at work.

Eläinten käsittely ja biologisilta riskeiltä suojautuminen

8. Yleissopimuksen 14 artiklan täytäntöön panemiseksi tartunta-, allergia- tai myrkytysriskejä aiheuttavien biologisten tekijöiden käsittelyä ja eläinten käsittelyä koskevien toimenpiteiden tulisi kuulua:

a) 5 kappaleen mukainen riskinarviointi, jonka tarkoituksena on biologisten riskien poistaminen, ennaltaehkäiseminen tai vähentäminen,

b) eläinten tarkastus ja testaus eläinlääketieteellisten normien sekä kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti sellaisten tautien varalta, jotka voivat siirtyä ihmisiin,

c) eläinten käsittelyä varten tarvittavat suojatoimenpiteet ja tarvittaessa suojavarusteiden ja -vaatteiden järjestäminen,

d) biologisten tekijöiden käsittelyä varten tarvittavat suojatoimenpiteet ja suojavarusteiden ja -vaatteiden järjestäminen, jos se on tarpeellista,

e) eläimiä käsittelevien työntekijöiden rokkottaminen tarvittaessa,

f) desinfiointiaineiden ja peseytymistilojen järjestäminen sekä henkilökohtaisten suojavarusteiden ja -vaatteiden kunnossapito ja puhdistus,

g) ensiavun, vasta-aineiden tai muiden hätätilaan liittyvien toimenpiteiden järjestäminen silloin kun ollaan tekemisissä myrkyllisten eläinten, hyönteisten tai kasvien kanssa,

h) turvatoimenpiteet lannan ja jätteen käsittelyä, keräämistä, varastointia ja hävittämistä varten,

i) turvatoimenpiteet tartunnan saaneiden eläinten ruhojen käsittelyä ja hävittämistä varten, näihin luetaan saastuneiden tilojen puhdistus ja desifiointi, ja

j) turvallisuutta koskeva tiedottaminen, johon luetaan varoitusmerkit ja eläimiä käsittelevien työntekijöiden kouluttaminen..

Maatalouslaitteistot

9. Yleissopimuksen 15 artiklan täytäntöön

Animal handling and protection against biological risks

8. For the purpose of implementing Article 14 of the Convention, the measures for the handling of biological agents giving rise to risks of infection, allergy or poisoning, and for the handling of animals should comprise the following:

a) risk assesment measures in accordance with Paragraph 5, in order to eliminate, prevent or reduce biological risks;

b) control and testing of animals, in accordance with veterinary standards and national law and practice, for diseases transmissible to humans;

c) protective measures for the handling of animals and, where appropriate, provision of protective equipment and clothing;

d) protective measures for the handling of biological agents and, if necessary, provision of protective equipment and clothing;

e) immunization of workers handling animals, as appropriate;

f) provision of disinfectants and washing facilities, and the maintenance and cleaning of personal protective equipment and clothing;

g) provision of first aid, antidotes or other emergency procedures in case of contact with poisonous animals, insects or plants;

h) safety measures for the handling, collection, storage and disposal of manure and waste;

i) safety measures for the handling and disposal of carcasses of infected animals, including the cleaning and disinfection of contaminated premises; and

j) safety information including warning signs and training for those workers handling animals.

Agricultural installations

9. To give effect to Article 15 of the Con-

panemiseksi maatalouslaitteistoja koskevis-
sa turvallisuuteen ja terveyteen liittyvissä
määräyksissä tulisi määritellä tekniset nor-
mit, jotka koskevat rakennuksia, rakenteita,
suojakaiteita, aitoja ja suljettuja tiloja.

Hyvinvointi- ja majoituspalvelut

10. Yleissopimuksen 19 artiklan täytän-
töön panemiseksi työnantajien tulisi huoleh-
tia siitä, että maataloustyöntekijöille kansal-
lisen lainsäädännön ja käytännön sekä tar-
peen mukaisesti järjestetään:

- a) riittävä määrä turvallista juomavettä,
- b) suojavaatteiden säilytys- ja pesutilat ja
-laitteet,
- c) tilat ateriointia varten sekä, mikäli
mahdollista, työpaikalla tapahtuvaa lasten
imettämistä varten,
- d) mies- ja naistyöntekijöille erilliset sani-
teetti- ja peseytymistila tai mahdollisuus
käyttää tilaa erikseen, ja
- e) työhön liittyvät kuljetukset.

IV. MUUT MÄÄRÄYKSET

Naistyöntekijät

11. Yleissopimuksen 18 artiklan täytän-
töön panemiseksi tulisi ryhtyä toimenpitei-
siin, joilla varmistetaan se, että kaikki ras-
kaana olevien ja imettävien naisten turvalli-
suuteen ja terveyteen sekä naisten lisäänty-
misterveeyteen liittyvät työpaikan riskit ar-
vioidaan.

Itsenäiset maatalousyrittäjät

12. (1) Jäsenvaltioiden tulisi laatia suun-
nitelmia yleissopimuksen antaman suojan
asteittaiseksi laajentamiseksi koskemaan
tarvittaessa itsenäisiä maatalousyrittäjiä, täl-
löin on otettava huomioon itsenäisiä maata-
lousyrittäjiä edustavien järjestöjen näke-
mykset.

(2) Tämän tavoitteen saavuttamiseksi
kansallisessa lainsäädännössä ja määräyk-
sissä tulisi määritellä itsenäisten maatalous-

vention, the safety and health requirements
concerning agricultural installations should
specify technical standards for building,
structures, guardrails, fences and confined
spaces.

Welfare and accommodation facilities

10. To give effect to Article 19 of the
Convention, employers should provide, as
appropriate and in accordance with national
law and practice, to workers in agriculture:

- a) an adequate supply of safe drinking wa-
ter;
- b) facilities for the storage and drying of
protective clothing;
- c) facilities for eating meals, and for nurs-
ing children in the workplace where practi-
cable;
- d) separate sanitary and washing facilities,
or separate use thereof, for men and women
workers; and
- e) work-related transportation.

IV. OTHER PROVISIONS

Women workers

11. In order to give effect to Article 18 of
the Convention, measures should be taken
to ensure assessments of any workplace risks
related to the safety and health of pregnant
or nursing women, and women's reproduc-
tive health.

Self-employed farmers

12. (1) Taking into consideration views of
representative organizations of self-
employed farmers, Members should make
plans to extend progressively to self-
employed farmers the protection afforded
by the Convention, as appropriate.

(2) To this end, national laws and regula-
tions should specify the rights and duties of
self-employed farmers with respect to

yrittäjien oikeudet ja velvollisuudet, jotka koskevat turvallisuutta ja terveyttä maataloudessa.

(3) Kansallisten olosuhteiden ja käytännön mukaan itsenäisten maatalousyrittäjiä edustavien järjestöjen näkemykset tulisi ottaa asianmukaisella tavalla huomioon yleissopimuksen 4 artiklassa mainitun kansallisen toimintaohjelman laatimisessa, toimeenpanossa ja määräaikaikaisessa tarkastelussa.

13. (1) Toimivaltaisen viranomaisen tulisi ryhtyä kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisiin toimenpiteisiin joilla varmistetaan se, että yleissopimuksen turvallisuus- ja terveystoimet ulotetaan itsenäisiin maatalousyrittäjiin.

(2) Näihin toimenpiteisiin tulisi kuulua:

a) määräykset, joilla asteittain laajennetaan itsenäisille maatalousyrittäjille tarkoitettuja työterveyspalveluita,

b) työtapa- ja työperäisiä sairauksia koskevan rekisteröimis- ja raportointimenettelyn edelleen kehittäminen niin, että sen piiriin voidaan lukea myös itsenäiset maatalousyrittäjät, ja

c) itsenäisiä maatalousyrittäjiä varten tarkoitettujen menettelyohjeiden, koulutusohjelmien ja -aineistojen sekä soveltuvan neuvonnan ja koulutuksen kehittäminen, joka koskee muun muassa:

(i) itsenäisten maatalousyrittäjien sekä heidän kanssaan työskentelevien henkilöiden turvallisuuden ja terveyden suhdetta työhön liittyviin vaaroihin mukaan lukien tuki- ja liikuntaelinsairauksien riskiä, kemikaalien ja biologisten aineiden valintaa ja käyttöä, turvallisten työjärjestelyjen suunnittelua sekä henkilökohtaisten suojavarusteiden, koneiden, työkalujen ja laitteiden valintaa, käyttämistä ja kunnossapitoa, ja

(ii) lasten vaaralliseen toimintaan osallistumisen ehkäiseminen.

14. Siinä tapauksessa, että kansallista tai vapaaehtoista vakuutusjärjestelmää ei taloudellisista, sosiaalisista ja hallinnollisista edellytyksistä johtuen ole mahdollista ulottaa kattamaan itsenäisiä maatalousyrittäjiä ja heidän perheitään, jäsenvaltioiden tulisi ryhtyä toimenpiteisiin edellä mainittujen järjestelmien kattavuuden asteittaiseksi laajentamiseksi yleissopimuksen 21 artiklan

safety and health in agriculture.

(3) In the light of national conditions and practice, the views of representative organizations of self-employed farmers should be taken into consideration, as appropriate, in the formulation, implementation and periodic review of the national policy referred to in Article 4 of the Convention.

13. (1) In accordance with national law and practice, measures should be taken by the competent authority to ensure that self-employed farmers enjoy safety and health protection afforded by the Convention.

(2) These measures should include:

a) provisions for the progressive extension of appropriate occupational health services for self-employed farmers;

b) progressive development of procedures for including self-employed farmers in the recording and notification of occupational accidents and diseases; and

c) development of guidelines, educational programmes and materials and appropriate advice and training for self-employed farmers covering, inter alia:

(i) their safety and health and the safety and health of those working with them concerning work-related hazards, including the risk of musculoskeletal disorders, the selection and use of chemicals and of biological agents, the design of safe work system and the selection, use and maintenance of personal protective equipment, machinery, tools and appliances; and

(ii) the prevention of children from engaging in hazardous activities.

14. Where economic, social and administrative conditions do not permit the inclusion of self-employed farmers and their families in a national or voluntary insurance scheme, measures should be taken by Members for their progressive coverage to the level provided for in Article 21 of the Convention. This could be achieved by means of:

edellyttämälle tasolle. Tämä voitaisiin saavuttaa:

a) erityisiä vakuutusjärjestelmiä tai -rahastoja kehittämällä, tai

b) olemassa olevia sosiaaliturvajärjestelmiä mukauttamalla.

15. Itsenäisiä maatalousyrittäjiä koskevia yllä mainittuja toimenpiteitä täytäntöön pantaessa huomioon tulisi ottaa erityistilanne, joka koskee:

a) pieniä tiloja viljeleviä vuokratilajelijoita ja niitä viljelijöitä, jotka maksavat vuokran maataloustuotteillaan,

b) itsenäisiä pienviljelijöitä,

c) maatalouden yhteisyrityksiin osallistuvia henkilöitä, kuten maatalousosuuskuntien jäseniä,

d) perheenjäseniä, jotka on määritelty kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti,

e) kotitarveviljelijöitä, ja

f) muita maatalouden itsenäisiä ammatinharjoittajia kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti.

a) developing special insurance schemes or funds; or

b) adapting existing social security schemes.

15. In giving effect to the above measures concerning self-employed farmers, account should be taken of the special situation of:

a) small tenants and sharecroppers;

b) small owner-operators;

c) persons participating in agricultural collective enterprises, such as members of farmers' cooperatives;

d) members of the family as defined in accordance with national law and practice;

e) subsistence farmers; and

f) other self-employed workers in agriculture, according to national law and practice.